

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2017

చూచిన చూపులో క్షుభిత చిత్తములపై కారుణ్య పీయూషధార కురియు

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60
సంచిక 10

అక్టోబరు 2017

ప్రచురణ తేదీ
సెప్టెంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. పారమార్థిక తత్వాన్ని తెలిపే పర్వదినం	దీపావళి దివ్యసందేశం	7
3. ఎందుకోసం సాధన?	అచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	10
4. సేవలవల్ల కలిగే మార్పు అనూహ్యం, అద్భుతం	డా॥ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావు	13
5. వైద్యవ్యవస్థకే ఆదర్శం సాయి వైద్యాలయం	డా॥ బి. సోమరాజు	16
6. వేయి తల్లుల ప్రేమ (గత సంచిక తరువాయి)	కె.ఆర్. వేదనారాయణన్	18
7. వేదసను తొలగించునది వేదమంత్రము	అవతారవాణి	22
8. “ధర్మసాయి - వేదసాయి” (గత సంచిక తరువాయి)	“సాయిదాసు”	25
9. తైలోక్యపతి (పద్యరత్నాలు)	డా॥ జంధ్యాల మహతీ శంకర్	27
10. దివ్యకల్పతరువులే మన దేవాలయములు	శ్రీవారి దివ్యానుగ్రహలేఖ	28
11. ముత్యాల సరాలు (15వ భాగం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్	30
12. కనువిప్పు కలిగించిన కారుణ్యమూర్తి	డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి	33
13. సాయిసేవాభాగ్యం మన ఆధ్యాత్మిక పురోగతికే!	రిచర్డ్ బాక్	34
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	38
15. అంతర్జాతీయ వేద సదస్సు	శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అద్రుస కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)
ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోక్తార్థోన్మేష వాఙ్మణి

(గత సంచిక తరువాయి - 44వ భాగం)

అంత మంత్రులు లేచి చేతులను జోడించుకొని భరతునితో, “ప్రభూ! రాజులేని రాజ్య మీవిధముగ జరుపుట మంచిది కాదు. గురువాజ్ఞను మన్నించి, మీరు పరిపాలనా బాధ్యతను చేపట్టక తప్పదు. శ్రీరాములవారు వచ్చిన తరువాత సమయోచితముగా తమ ఇష్టానుసారముగా ప్రవర్తించవచ్చును. మా ప్రార్థన అంగీకరించి ప్రజలను పాలింపుడు. రాజ్యమును చేపట్టుడు” అని చెప్పుకొనిరి. “ఒకపరి మాతృదేవియైన కౌసల్యను దర్శించి వత్తున”ని భరతుడు కోరగానే, వసిష్ఠులవారు అందులకు సమ్మతించెను. సమావేశము నుండి భరతశత్రుఘ్నులు సరాసరి కౌసల్య భవనమునకు వెళ్ళి పాదములపైబడి, “అమ్మా! దుర్మార్గురాలైన కైక గర్భమున జన్మించి, ఇన్నివిధముల అవాంతరములకు కారకుడైన ఈ భరతుని క్షమింపుము. రాజ్యదుర్గతికి ఈ పాడు భరతుడే కారణము. నన్ను వనమునకు పంపుటకు ఆశీర్వాదింపుము, అనుజ్ఞ ఇమ్ము. నా ప్రభువులేని అయోధ్యలో క్షణకాలమైన

నేను తలెత్తి తిరుగుటకు వీలుకాదు. ఈ రాజ్యాధికారము జ్యేష్ఠపుత్రుడైన శ్రీరాములదేకానీ, ఈ అల్పునకెట్టి అధికారమూ లేదు. నాకీ భారము వద్దు” అని దుఃఖించుచుండ కౌసల్య ధైర్య మవలంబించి, “భరతా! కాలగతులు గ్రహించి, విషాదమును విడిచిపెట్టుము. ప్రస్తుతం స్థిమితముగా నుండుటకు సమయం కాదు. శ్రీరాముడు అడవిలో నుండెను. మీ తండ్రి స్వర్గమును చేరెను. నీ తల్లులు, బంధువులు, మిత్రులు, జనులు పరమ దుఃఖమున మునిగిరి. వారందరికీ ఇప్పుడు నీవే ఆధారము. కాలకర్మములు ప్రతికూలముగా నుండెనని తెలుసుకొని నీవు ధైర్యము తెచ్చుకొనుము. తండ్రి ఆజ్ఞను నెరవేర్చుము. గురువాజ్ఞను శిరసావహించుము. ప్రజాప్రార్థనలను మన్నింపుము. మంత్రుల ప్రియవచనములను అనుసరింపుము” అని చేతులు పట్టి చెప్పు వచనములు అతని హృదయమునకు కొంత చల్లని గంధమువలె మృదువుగా నాటెను; మధురముగా నుండెను.

తన తల్లి చేసిన కృత్రిమ వ్యాపారమును తలంచక, తనను సంశయించక, కౌసల్య ఇట్టి ప్రియవచనములు చెప్పుట అతనికెంతయో తృప్తిగానుండెను. కౌసల్య విశాల హృదయమునకు, వాత్సల్యభావమునకు ఎంతయో సంతసించెను. ప్రియకుమారుడైన రాముడు అడవికి వెళ్ళిననూ సవతికుమారుడైన తనపై పుత్రవాత్సల్యమింత గాఢమై యుండునని భరతుడు కలనైన తలంచలేదు. తన తల్లియైన కైకకు, కౌసల్యకు గల వ్యత్యాసము పోల్చి వీలులేకపోయెను. విశాల హృదయుల భావములు పూర్ణతృప్తిమును ధరించునన్న సత్యమును భరతుడు గుర్తించెను.

చేతులు జోడించుకొని, “తల్లీ! మీ ప్రేమవచనములు నా హృదయమునకు చల్లని పన్నీటి జల్లులుగా హాయినిచ్చుచున్నవి. నేను రాముడనని తలంచిరి కాబోలు! తల్లీ! ఆ పవిత్ర రాముడను కాదు, నేను కైకేయీ కుమారుడను! కుటిల స్వభావుడను! సిగ్గు, లజ్జ లేని తుచ్ఛుడను! రామశత్రుడను! నావంటి అధముని రామునిగా భావించి సంభాషించుచున్నారు కాబోలు! మీ చిత్తము రాముని

యందే లగ్నమగుటచేత అందరినీ రామునిగా తలంచుచుందురు. నేను సత్యమును చెప్పుచున్నాను. నా మాటలు మన్నింపుడు తల్లీ! రామచంద్రుడే ప్రభువు. ధర్మశీలుడే రాజ్యాధికారి. నాబోటి కుటిల చిత్తుడు రాజ్యమునేలిన భూమి పాతాళమునకు క్రుంగును. స్వార్థపరులు, సంకుచితచిత్తులు, దురాశాపరులు, ఆడంబరజీవులు, అహంకార వ్యక్తులు, అసూయాస్వభావులు రాజ్యాధికారులు కారు. అట్టివారల పరిపాలన ప్రజలకు హాని కలిగించును; ధర్మమును నాశనము చేయును, దేశమునకే కీడు వాటిల్లును. సదాచార, సచ్చీల, త్యాగ, సత్యవాక్య పరిపాలకులే రాజ్యాధికారులు. అట్టి ప్రభువు ఒక్క రామచంద్రుడు తప్ప అన్యులు నాకగుపించుటలేదు. కాన, నేను ఇప్పుడే వెళ్ళి, రామచంద్రుని పాదములు పట్టి ప్రార్థించి అయోధ్యకు తోడ్కొని వత్తును. అనుజ్ఞ దయచేయుము. ఆలసింపక ఆశీర్వాదింపుము” అని పాదములపైబడెను.

భరతుని మాటలు కౌసల్య హృదయమునకెంతయో శాంతి నందించెను. “నాయనా! నా రామభావములు అన్నియూ నీలో ఉట్టిపడుచున్నవి. నిన్ను చూచియైనను రామ వియోగమును భరింతును. నీవునూ అదవికి

వెళ్ళిన ఇక మా గతి ఏమి?! నీవు తప్పదని అందువా? నన్నుకూడా నీతో అదవికి తోడ్కొనిపోమ్ము. నే నెవరి నిమిత్తము అయోధ్యలో జీవించవలెను? పతిని కోల్పోయి, సుతునకు దూరమై జీవించుట కంటే వారి వియోగ బాధలో నా ప్రాణములు లీనమొనర్చుట మంచిది కదా! గురువాజ్ఞను పొంది రమ్ము. అరణ్యమున ప్రవేశించి మనము సీతారామ లక్ష్మణులతో కొంతకాలమైననూ

గడిపి నా జన్మమును ముగించుకొందును” అని పలికిన పలుకులు భరతునకు కొంత శాంతినిందించెను. అంత కౌసల్య సుమిత్రలకు నమస్కరించి, కైక గృహమునకు బయలుదేరెను.

భరతశత్రుఘ్నులు వెనుకా ముందూ నడచుచూ, కైక మంధర మాటలను నమ్మి ఇంత ఘాతుకచర్యలకు పాల్పడెనని చింతించుచూ, తమలో తాము ఉప్పొంగి వచ్చు క్రోధమును అణగద్రొక్కుకొంటూ, కైక భవన ద్వారమును ప్రవేశించిరి. ప్రవేశించగనే మంధర మంచిగా అలంకారము చేసుకొని ద్వారమువద్ద వారల రాకకై కాచుకొనియుండుట చూచి శత్రుఘ్నుడు భరించలేక, మంధర కురులను పట్టి క్రిందకు ఈడ్చి కొట్టెను. మంధర, “అయ్యో! అయ్యో!” అని కేకలు పెట్టగనే, కైక పరుగెత్తుకొని వచ్చి శత్రుఘ్నుని మందలించెను.

అవకాశమును అనువుగా చేసుకొని భరతుడు మండిపడి, “భీ! పాపాత్మురాలా! ఈ దుర్మార్గురాలి మాటలు విశ్వసించి మహాపాతకమునకు పాల్పడితివి. ఈ దుర్బుద్ధులు నీ మనసులో పుట్టినపుడే నీ హృదయమేల రెండు ముక్కలు గాలేదు? ఇట్టి కోరికలు అడుగుటకు నీ నాలుక ఎట్లు ఆడినది? అది భస్మము

కాకపోయేనా? ఏ మొఖము పెట్టుకొని ఈ రాజభవనమున నివసించుచున్నావు? సిగ్గులేదా? ఇట్టి దుర్మార్గురాలవైన నీ మాటలపై రాజునకెట్లు నమ్మకము పుట్టెను? కామాంధుడై కొడుకును అమ్మి, భార్యను కొనుటకు పూనుకొనుటకు నీవు పన్నిన పన్నాగములు మహాసంకుచితమైనవిగా తోచుచున్నవి. రాజుయొక్క పవిత్ర హృదయాన్ని పాడుచేసి, రాజ్యమునకు నిప్పు పెట్టి, వంశమును నాశనము గావించి రఘు వంశమునే నిర్మూలమొనర్ప చేరిన కుటిలాత్మురాలవు. నిన్ను 'తల్లీ' అని పిలుచుటకూడనూ మహాపాపము. పరుల చెడ్డను కోరిన నీ బిడ్డలు బాగుపడుదురని ఎట్లు తలంచితివి? నీ బిడ్డలవంటివారు కారా పరుల బిడ్డలు? పరుల బిడ్డల కీడును కోరు స్త్రీలు తమ బిడ్డల దుర్గతినే ఆశించినవారు కాగలరను పరమ సత్యమును నీవేల తెలుసుకొనలేకపోతివి? రాజవంశమున జన్మించి రాక్షసగుణములను కలిగియుండుట ఏ జన్మల కర్మఫలమో! ఇదంతయూ నా దురదృష్టము. అందునా నిర్మల నిస్వార్థపరుడైన నా రామచంద్ర ప్రభువును, మహాసాధ్వీమణియైన సీతమ్మతల్లిని అరణ్యమునకు పంపుట ఎంత ఘోరము! ఎంత కఠినము! ఛీ, ఇట్టి దుర్మార్గురాలవైన నీతో సంభాషించుట కూడా నా పాప ఫలమే.

నేనుకూడనూ ఏ జన్మలో ఏ పాపము చేసితిను? లేకున్న నీబోటి కుటిలాత్మురాలి గర్భమున జన్మించి యుందునా? పాపులకు పాపులే చేరుదురుకానీ పుణ్యులు చేరరు కదా! సూర్యవంశము హంస వంటిది. నీవు నిజముగా నీ తల్లి వంటిదానవే. నీ తల్లి తన మనోభీష్టమును పురస్కరించుకొని తన భర్తను చంపుకొనెను. నీవునూ నీ దురాశను నెరవేర్చుకొను నిమిత్తము నీ పతిని జంపుకొంటివి. వంశాచారమునకు విరుద్ధముగా చిన్నవాడు పెద్దవానిని విడచి రాజ్యము చేయునా? ఈ భావము నీకు ఈనాడు కలిగినది కాదు. ఇట్టి పాడుతలంపు మొదటనుండియు నీలో బీజ

రూపముగ నుండియే యుండును. లేకున్న ఈనాడు ఇంత వృక్షముగా మారుటకు వీలులేదు. ఇట్టి బుద్ధి నీకుండియుండిన నేను పుట్టిన తక్షణమే నన్ను చంపి యుండిన ఇంతటి దురవస్థల పాలయ్యేది కాదు ఈ రాజ్యము. వగచి ప్రయోజనమేమి? చెట్టును నరికి కొమ్మలకు నీరు పోసి పెంచే నీ బుద్ధికి, మీనములు జీవించవలెనని కోరుతూ సరస్సులోని జలమును తోడివేయుచున్న నీ తెలివితేటలకు నవ్వవలెనో ఏడ్వవలెనో అర్థమగుట లేదు. నీతో సంభాషించి కాలమును అపవిత్రము చేయుటకంటే, నేనిప్పుడే రామునిచెంతకు వెళ్ళి అయోధ్యకు రమ్మని ప్రార్థించి తెత్తును. అతను అంగీకరించకున్న నేనునూ ఆ ప్రభు సన్నిధిలోనే లక్ష్మణునివలె సేవలు చేయుచూ అక్కడే నివసించును. నీ ముఖము చూడను" అని తమ్మునితో వెనుకకు తిరిగెను.

తన తప్పును తలంచుచూ, తన పన్నాగములు కడకీరీతిగా మారెకదా అని, చెడ్డ తలంపులు ఎట్టివారలకైనా తాత్కాలికపు తృప్తిని అందించునాకానీ జీవితములో అవే మన పతనమునకు రాజబాటగా మారునని తలంచి, ఇక వేరు మార్గము లేక, మాటలు రాక, కైక స్తంభించిపోయెను. కైకకు మంధరపై విసుగుపుట్టెను. భరతుడన్న మాటలలో సత్యమును, అంతరార్థమును గుర్తించెను. రాముని పవిత్రమైన తలంపులకు ఎంతో సంతసించెను. తన పాపబుద్ధికి తాను సిగ్గుపడెను.

కైకేయీ మందిరమునుండి భరతశత్రుఘ్నులు సరాసరి మంత్రులు, గురువు, పురప్రముఖులు ఉండిన సమావేశ స్థానము చేరిరి. వారల రాకకై ఎదురు చూచుచుండిన మంత్రులు ఏమి నిర్ణయము గావించుటలో అని వినగోరుచు, వారి ప్రత్యుత్తరమును వినుటకై నిశ్శబ్దముగా ఏకాగ్రచిత్తులై ఉవ్విళ్ళూరునట్లు కాచియుండిరి.

(సశేషం)

దీపావళి దివ్య సందేశం:

పారమార్థికతత్వాన్ని తెలిపే పర్వదినం

“నర” అనే పదముయొక్క అంతరార్థాన్ని చక్కగా గుర్తించాలి. ‘న’ - అనగా కాదు; ‘రః’ - అనగా నాశనము. కనుక, నాశనము కానటువంటివాడే - నరుడు. అతడే అమృతపుత్రుడు. అట్టి నరత్వమునకు ‘క’ కారము చేర్చినప్పుడు అది నరకత్వముగా మారి పోతుంది. స్వర్గమునకు గొనిపోయేది - నరత్వము; నరకమునకు గొనిపోయేది - నరకత్వము. నరకుడు - అసురుడు, ఆత్మ - దైవత్వం. ఈ ఆత్మతత్వం సమస్త మానవులయందున్నప్పటికీ దానిని స్పష్టంగా గుర్తించ వలెనన్న చిత్తశుద్ధిని అభివృద్ధిగావించుకోవాలి. శరీరము, మనస్సు, ఆత్మ - ఈ మూడింటి స్వరూపమే మానవత్వం. కేవలం శరీరాన్ని అనుసరించడమే - పశుత్వం; మనస్సును అనుసరించడమే - రాక్షసత్వం; ఆత్మను అనుసరించడమే - దైవత్వం. నరకుడనగా కేవలం మనోదేహాలను మాత్రమే అనుసరించేవాడు. అనగా, కొన్ని సమయములందు అసురత్వంతో, మరి కొన్ని సమయములందు పశుత్వంతో ప్రవర్తించేవాడు.

ప్రకృతి శాసనం

ఈనాడు నరకాసుర సంహారం జరిగిందని ప్రాకృతమైన చరిత్ర తెలియజేస్తోంది. నరకుడు అనేకమంది స్త్రీలను తన అధీనములో ఉంచుకొని హింసిస్తూవచ్చాడని, రాగద్వేషాదులతోకూడిన భౌతిక దేహానందమే నిత్యమైనదని భావించి తన జీవితాన్ని నాశనం గావించుకున్నాడని చరిత్ర చెబుతున్నది. అతనికి క్రోధము చాలా అధికం. సాధారణంగా క్రోధము అధికమయ్యేకొలది మానవుని ఇంద్రియ శక్తి

నిర్విర్యమైపోతుంది. ఒక్కసారి క్రోధం వచ్చిందంటే మూడు నెలలు భోజనం చేసిన ఆహారంయొక్క శక్తి నశించిపోతుంది. క్రోధముచేత దేహమంతా అదిరి పోతుంది; నరములన్నీ బలహీనమౌతాయి; రక్తమంతా వేడెక్కిపోతుంది. రక్తం వేడెక్కడంవలన ఇంద్రియశక్తి నిర్విర్యమౌతుంది. నరకాసురునికి అమితమైన క్రోధం ఉండేది. అతనిని హతమార్చడానికి కృష్ణుడు ఒక

సులభమైన మార్గాన్ని కనిపెట్టాడు. నరకాసురుని క్రోధమును పెంచి, ఇంద్రియాలను ఉద్రేకపరచి అతని శక్తి సామర్థ్యాలను నిర్వీర్యం గావించాలనే ఉద్దేశ్యంతో కృష్ణుడు అనేక పర్యాయములు నరకాసురునిపై యుద్ధమునకు పోవడం, వాడు కోపంతో వచ్చేసరికి తాను తిరిగి వెనక్కిరావడం జరుగుతూ వచ్చింది. ఈ దృశ్యాన్ని ప్రాకృతమైన దృష్టితో చూసిన జనులు, “అయ్యో! నరకాసురుని చూసి కృష్ణుడు భయపడి పారిపోతున్నాడు” అని భావించేవారు. ఈవిధంగా, కృష్ణుడు అనేక పర్యాయములు దండెత్తి వెళ్ళి అతనికి కోపం తెప్పించడంచేత నరకాసురుని శక్తి క్రమక్రమేణా నిర్వీర్యమైపోయింది. కత్తిపట్టినవాడు కత్తితోనే హతమవుతాడు. ఇది ప్రకృతి శాసనం. అదేరీతిగా, స్త్రీలను బాధించినవానిని స్త్రీలద్వారానే హతమార్చాలి. కనుకనే, శ్రీకృష్ణుడు నరకాసురుని బలహీనపరచిన తరువాత వానిని తాను చంపకుండా సత్యభామచేత చంపించాడు. ఇది ప్రాకృతమైన చరిత్ర.

బాహ్యంగా జరిగినది నరకాసుర వధ. అంతర్భావంలో జరుగవలసింది దుర్గుణముల నిర్మూలనం. అన్ని దుర్గుణములకంటే అహంకారము, అసూయ చాలా చెడ్డవి. ఎట్టివాడినైనా అహంకారము క్షణంలో క్రిందకు త్రోసివేస్తుంది. అసూయ నెమ్మదిగా ప్రవేశించి జీవితాన్నే నాశనం గావిస్తుంది. కనుక, నరకాసుర వధ అనేది మానవునియందున్న అహంకార అసూయలవంటి దుర్గుణాలను నిర్మూలించే నిమిత్తమై జరిగిన చరిత్ర.

నరకాసురుడు పదహారు వేలమంది గోపికలను, రాజకన్యలను అపహరించాడని అంటున్నాము. అట్టి రాక్షసుని శ్రీకృష్ణుడు సంహరించి, ఆ గోపికలను విడిపించాడు. ఆ పదహారు వేలమంది గోపికలను వారివారి ఇళ్ళకు వెళ్ళి క్షేమంగా జీవించవలసినదిగా ఆదేశించాడు. కానీ, ఆ గోపికలు, “స్వామీ! లోకులు

కాకులు. ఇంతకాలం మేము ఆ రాక్షసుని అధీనంలో జీవించి ఇప్పుడు మా ఇళ్ళకు వెళ్ళితే లోకులు మమ్మల్ని అవమానిస్తారు. ఈ లోకనిందను మేము భరించలేము. కనుక, ఈ బంధమునుండి రక్షించిన మీరే మమ్మల్ని కాపాడి పోషించవలసిందని ప్రార్థిస్తున్నాము” అన్నారు. తనద్వారా రక్షింపబడినవారు కనుకనే శ్రీకృష్ణుడు వారిని పోషించుతూ వచ్చాడు. అంతేగాని, వారు అతని పత్నులు కాదు. ఆ పదహారు వేలమంది గోపికలను భరించినటువంటివాడు కనుకనే శ్రీకృష్ణుణ్ణి ‘భర్త’ అన్నారు. ఈ పదముయొక్క అర్థం గుర్తించుకొనలేక కొందరు శ్రీకృష్ణుడు పదహారు వేలమంది గోపికలని పెండ్లాడినాడని కృష్ణునిపై అపవాదు మోపినారు. కృష్ణుడు ఆ గోపికలను భరించడానికి అంగీకరించిన దినము ఈ అమావాస్య. “ఇంత అంధకారములో శ్రీకృష్ణుడు మా జీవనజ్యోతిని వెలిగించినాడు కనుక, ఈనాడు పౌర్ణమిగా ఉండాలి” అని వాళ్ళు ప్రార్థించారు. కనుకనే, ఈనాడు జ్యోతులు వెలిగించి, మతాబులు కాల్చి ఒక పౌర్ణమి మాదిరిగా అనుభవిస్తూ వస్తున్నారు.

“ఉప-ని-షత్”

కేవలం పదహారువేలమందినే కాదు, యావత్ జగత్తునే పోషిస్తున్నాడు భగవంతుడు. తనకే సర్వస్వాన్ని అర్పించినవారిని తాను రక్షిస్తున్నాడు. కానీ అట్లు శరణాగతి పొందనివారిని రక్షించుట లేదు. నిప్పుకు సమీపముగా పోయినవారికే ఆ వేడి, వెలుతురు అనుభూతిలోకి వస్తాయి. దాని సమీపానికి వెళ్ళకపోతే దూరమునుండి అది కనిపిస్తుందేగాని, దాని వేడి వెలుతురు మనకేమాత్రం దక్కవు. ఉపనిషత్తులు కూడా దీనినే బోధిస్తున్నాయి. “ఉపనిషత్” అనే పదము యొక్క అర్థమేమిటి? ఉప - అనగా సమీపము, ని - అనగా క్రింద, షత్ - అనగా కూర్చో. కనుక, నీవు దివ్యత్వానికి సమీపములో కూర్చోవాలి. అప్పుడే అది

నీకు అనుభూతిలోకి వస్తుంది. నీవు 'ఎయిర్ కండిషనర్'కు సమీపముగా కూర్చున్నప్పుడే అది వేడిని తొలగించి, హాయినిస్తుంది. అదేవిధముగా, భగవంతునికి సమీపంగా వెళ్ళితే ఆయన గుణములు మనకు లభించి హాయిని కలిగిస్తాయి. కానీ, భగవంతునికి దూరంగా ఉంటే మనలో దుర్గుణాలు బలపడిపోతాయి. కనుకనే, ఉపనిషత్తులు దైవత్వానికి సమీపంగా వెళ్ళవలసిందిగా బోధిస్తున్నాయి. మీరు దైవత్వానికి ఎంత దూరంగా ఉన్నామనుకుంటున్నారో అంత దూరంగా ఉంటారు; ఎంత సమీపంగా ఉన్నామనుకుంటున్నారో అంత సమీపంగా ఉంటారు. దూరంగా ఉన్నామనుకుంటే అది మీలోని దోషమేగాని, భగవంతునిది కాదు. అది మీ దృష్టి దోషమేగాని, సృష్టి దోషము కాదు.

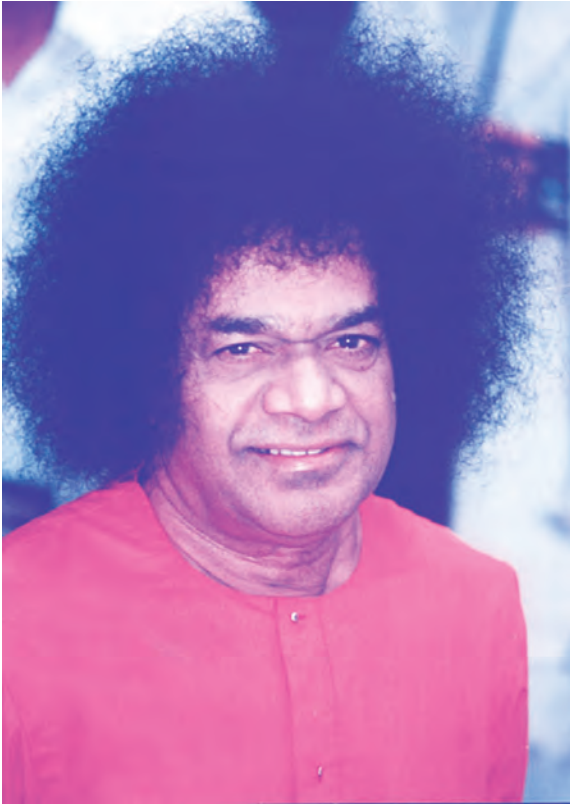
అనేక అంతరార్థములను పురస్కరించుకొనియే భారతీయుల పండుగలు ఏర్పడుతూ వచ్చినాయి. ఇక్కడ మరొకటి గుర్తించవలెను. మొట్టమొదట ఒక జ్యోతిని వెలిగించి, ఆ జ్యోతిద్వారా అనేక జ్యోతులను వెలిగిస్తాము. ఆ ఏకజ్యోతియే పరంజ్యోతి. మిగిలినవి జీవన జ్యోతులు. “ఏకోఽహం బహుస్యాం” అని వేదం చెప్పింది. అట్టి పారమార్థికమైన అర్థాన్నికూడను నిరూపించిన దినం ఈ దీపావళి. దీపమునకున్న విశిష్టత ఈ ప్రపంచములో ఏ పదార్థమునకూ లేదు. అంధకారమును దూరము చేసే తత్త్వమే ఈ దీపమునకున్న ఒక విశిష్టమైన శక్తి. దీనికి రెండవశక్తి కూడా ఉన్నది. ఏ ప్రదేశమునందుంచినా దీపజ్వాల ఊర్ధ్వగతినే నిరూపిస్తుంది. దీపమును ఒక గుంతలో పెట్టినప్పుటికీ దాని ప్రకాశవంతమైన జ్వాలలు ఊర్ధ్వగతికే ప్రయాణమవుతుంటాయి. ఈ ఊర్ధ్వగతియే దివ్యమైన జ్ఞానమార్గమని, దైవమార్గమని ప్రాచీనులు

దివ్య సన్నిధిలో చిన్నారుల దీపావళి సంబరం

బోధిస్తూ వచ్చారు. అయితే, ఈ దీపము బాహ్యమైన చీకటిని మాత్రమే దూరంగావిస్తుందిగానీ అంతర్వ్యోతిని వెలిగించలేదు. అనాడు హనుమంతుడు రావణునిపై ఉన్న క్రోధముచేత లంకకు అగ్ని పెట్టినప్పుడు అంత అర్ధరాత్రివేళ లంకలో పట్టపగలుగా అనిపించింది. కానీ, రావణుని మనసునందున్న చీకటి మాత్రం దూరం కాలేదు. రావణుడు సామాన్యుడు కాదు. ఆరు శాస్త్రములు, నాల్గు వేదములు చక్కగా పఠించినవాడు; మహాబలవంతుడు, విద్యావంతుడు. అంతటి శక్తిమంతుడైనా తనయందున్న అజ్ఞానమనే చీకటిని దూరం చేసుకోలేకపోయాడు. అజ్ఞానమనే చీకటిలో ఉన్నవానికే “పునరపి జననం పునరపి మరణం” అన్నట్లు చావుపుట్టుకలుంటాయి. అట్టి పునర్జన్మకు పునాది వేయనివాడే నిజమైన జ్ఞానస్వరూపుడు. వైరాగ్యమనే ప్రమిద, భక్తి అనే తైలము, చిత్రైకాగ్రత అనే వత్తి, తత్త్వజ్ఞానము అనే అగ్నిపెట్టె - ఈ నాలుగూ చేరినప్పుడే మనలో జ్ఞానజ్యోతి వెల్లటానికి అవకాశముంటుంది.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి)

సాయి గురుత్వంలో సాధన:

ఎందుకోసం సాధన?

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

సాధన ఎందుకు చేస్తున్నామన్నదానిపై సాధకునికి స్పష్టత ఉండాలి. ఉండాలికాదు, ఉండి తీరాలి. ఇట్లా స్పష్టత లేకుండా సాధనకు ఉపక్రమించడంవల్లనే పట్టుదలగా సాధన చేయలేకపోతారు. అందువల్ల దేని కోసం సాధన? అన్నది మొదట సాయి సందేశాలద్వారా స్పష్టీకరించుకొని, సాధన అంటే ఏమిటో ఆ తర్వాత

అవగాహన చేసికొని, చివరగా ఏ మార్గాన్ని చేపట్టి సాధన చేయాలన్నది నిర్ణయించుకోవాలి. ఈ మూడంశాలమీద స్పష్టమైన అవగాహనను భగవాన్ అనేకమార్లు తమ ఉపదేశాలద్వారా క్షుణ్ణంగా కలిగించారు.

“జీవితానికి పరమార్థము ఆత్మ” అన్న మహాసత్యంతో బాబావారు ‘సత్యసాయి వాహిని’ అన్న తమ రచనను మొదలుపెట్టారు. ఆధ్యాత్మిక రంగంమీద ఆసక్తిగలవారికి, సాధనలోకి ప్రవేశించాలనుకొంటున్నవారికీ భగవాన్ యొక్క ఈ మాటలు లక్ష్య నిర్దేశం చేస్తున్నవి. జీవితానికి లక్ష్యం ఆత్మ కావాలన్నది దీని సారాంశం; అంటే, ఆత్మసిద్ధికోసం సాధన చేయాలన్నది తేలుతున్న అంశం. మరి ఆత్మ అనేది ఒకటి మనసుంచి వేరుగా ఉన్నదనీ, దాన్ని పొందాల్సిన అవసరం ఉన్నదనీ అర్థమా? కాదు కదా! చదివినదాన్నిబట్టి, విన్నదాన్నిబట్టి మనమే ఆత్మ అనీ, అది మనలోనే ఉన్నదనీ, ఇది అనుభవపూర్వకంగా తెలిసికోవడమే ఆత్మజ్ఞానమనీ మన బుద్ధిలో ఉన్న విషయ సమాచారం. ఇది తెలియకపోవడం అజ్ఞానం. “అజ్ఞాన మనే రోగాన్ని నయం చేసేదే సాధన” అన్నారు. మరి ఈ సాధనయొక్క అసలైన ప్రయోజనం అజ్ఞానమన్న రోగాన్ని నయం చేసికోవడం అన్నమాట. ఇంకోరకంగా కూడా భగవాన్ దీన్ని చెప్పారు,

“శాశ్వతమైన, సత్యమైన తత్త్వము నీయందే ఉన్నది. అట్టి సత్యతత్వాన్ని పొందడంకోసమే సాధన అత్యవసరం”

‘సతే’ అంటేనే ‘ఉన్నది’ అని అర్థం. శాశ్వతమైన, సత్యమైన ఆ తత్త్వం మనయందే ఉన్నది. దాన్ని తెలిసికోవడంకోసమే సాధన అంటున్నారు భగవాన్. సాధనయొక్క లక్ష్యం, ప్రయోజనం ఈ మాటలతో స్పష్టపడింది. ఆ శాశ్వత సత్యం మనలోనే ఉన్నప్పుడు అది ఎందుకు తెలియడం లేదు? అని అడిగితే, ఆ సత్యాన్ని అనాత్మ విషయాలు మరుగుపరచి ఉండడంచేత అన్నది సమాధానంగా ఉన్నది. మరుగుపరుస్తున్న ఈ విషయాలను తొలగించడంకోసమే సాధన అని స్వామి సెలవిచ్చారు.

“మనము సాధన చేయవలెనన్న అనాత్మ భావము త్యజించడమే నిజమైన సాధన. మన దృష్టిని ఆత్మవైపు మరల్చడమే సాధన.”

మనము పట్టుదలగా సాధన చేయడానికి ముఖ్యంగా తెలిసికోవాల్సిన విషయం అసలు సాధన ఎందుకు చేయాలన్నది. ఇది తెలిసి సాధన చేస్తే, సాధననుంచి వెనుదిరగడం ఉండదు. సాధించాల్సిన లక్ష్యం ఆత్మ కానీ, అది బైట ఎక్కడో లేదు. మనయందే ఉన్న ఆ శాశ్వత సత్యాన్ని మనం పొందడంకోసంగాను సాధన చేయాలి. దీన్నో లక్ష్యం స్పష్టపడ్తున్నది సాధకునకు.

“మన దృష్టిని ఆత్మవైపుకి మరల్చడం” అన్న కీలకమైన నిర్దేశం ఇక్కడ ఉన్నది. ఆగస్టు సంచికలో ప్రచురితమైన **“సాధన రక్షణ కవచము”** అన్న వ్యాసంలోనూ భగవాన్ యొక్క ఇట్లాంటి మాటల్నే ఒకసారి ఉదహరించుకొన్నాం: **“.... కానీ హృదంతరాళములోనికి పోవడానికి ప్రయత్నించడం లేదు.”** స్థూలంగా చూస్తే ఆత్మవైపుకి దృష్టి మరల్చడం లేదన్నదే ఈ మాటలకూ తాత్పర్యం. లౌకికంవైపుకి దృష్టి పెట్టడమంటే బహిర్దృష్టి. పారలౌకికమంటే దృష్టిని అంతర్ముఖం చేసుకోవడమే. ఎప్పుడైతే దృష్టిని అంతర్ముఖం చేశామో అప్పుడే, మాయచేత ఏర్పడినట్లుగా అగుపించే జగత్తుకి (అంటే ‘అసత్తుకి’) దూరంగా తొలగి ‘సతీ’కి సమీపంగా ప్రయాణిస్తున్నామన్న మాట. ఇంకా శాస్త్రీయంగా చెప్పే, జగత్తువైపునుంచి అంటే ‘ప్రవృత్తి’ నుంచి నివృత్తమై, ఆత్మవైపుకి దృష్టి మరల్చడం. అంటే ‘నివృత్తి’ని పొంది పరమార్థ సాధనకు చేరువవడం అన్నమాట. ఆధ్యాత్మిక సాధన అంటే నివృత్తి సాధన, అంతర్ముఖీనత. బహిరంగంనుంచి మన దృష్టిని అంతరంగంలోకి మరల్చడం. ఈ ప్రవృత్తి వైముఖ్యానికి అడ్డుపడే విషయం - అనాత్మవిషయాలను పట్టించుకొని ఆత్మను పట్టించుకోకపోవడం. ఇక, ఇప్పుడు ఆధ్యాత్మిక సాధన అంటే జగద్భావాన్ని వదిలి ఆత్మభావాన్ని పట్టుకోవడమని. **“ఆత్మకానిదైన అనాత్మభావాన్ని త్యజించడంకోసమే సాధన”** అన్నది పునాదిరాయిగా సాధకునిలో ఉండాలి. ఆత్మ - అనాత్మల విచక్షణలో ఏది శాశ్వతం? ఏది అశాశ్వతం? ఏది సుఖ ఆనందదాయకం?

ఏది దుఃఖదాయకం? ఏది సత్యం? ఏది అసత్యం? అన్నది హృదయంలో స్థిరపడి సాధకునికి సతీసాధనకు పట్టుదల కలిగిస్తుంది. ఆత్మపై చెదరని విశ్వాసం ఉన్నప్పుడు పట్టుదల చెడకుండా, జారిపోకుండా ఉంటుంది. అట్లాకాక అనాత్మ పదార్థానికి చోటునిస్తే పట్టుదల సడలుతుంది. ఆమేరకు విశ్వాసమూ చలిస్తుంది.

ఇందుచేత సాధనకు ఉపక్రమించేవారు సాధన లక్ష్యమైన ఆత్మనిష్ఠ లేక ఆత్మలబ్ధి అన్నదానికి ఏవేవి అడ్డంకులో సవిమర్శకంగా, విచారణపూర్వకంగా గ్రహిస్తే సాధనను మధ్యలో వదిలివేయడం జరుగదు.

“దృగ్ జగత్తు అనేది అనాత్మ” అన్న నమ్మకం కలిగితే అదే సాధకుణ్ణి అంతర్ముఖుణ్ణి చేస్తుంది, సత్యం అన్నది అంతరంగంలో ఉన్నది కాబట్టి. అసలు సాధనా జీవితమే అంతర్ దృష్టిలో జీవించడం. అదే దివ్యజీవితంగా సాధకునికి అవగాహన అవుతుంది. భగవాన్ చెప్పిన ఈ కింది మాటలు సాధకునికి పట్టుదల కలుగడానికి ఎంతగానో ఉపయోగపడ్తాయి:

“మనస్సు నాశనము కాగా జ్ఞానోత్పత్తి కలుగును. అతడే పరిపూర్ణ మానవుడు. సాధకుడు తొలుత అంతర్ముఖ దృష్టిని పొందగల సూక్ష్మమును తెలిసికోవలెను. ఇదివరకు జీవితమున దృష్టిని వెలుపలికి ప్రసరించుచుంటిరి. అంతఃమానసిక ప్రపంచమునుగుఱించి స్వల్పముగా విని యుంటిరి. దివ్యజీవితమంతయు అంతర్దీప్త విధానము. పసిబిడ్డ చూచుటకు, తెలిసికొనుటకు నేర్చుకొనిన పిమ్మట ఇంటిలో అటునిటు నడచుటకు సహాయము ఎట్లు పొందుచున్నదో, అదేరీతిగా నూతన సాధకుడు అంతః ప్రపంచమును చూచుటకు, తెలిసికొనుటకు తొలుత నేర్చుకొనవలెను.”

ధ్యానవాహినిలో భగవాన్ రాసిన ఈ అంశాలు ప్రతి సాధకుడు నిరంతరం గుర్తుంచుకోవాల్సినవి. అంతర్ముఖీనత సాధించుకోనంతవరకు అసలైన సాధన మొదలైనట్లే కాదు. అదే మన దృష్టిని ఆత్మవైపుకి మరల్చడమవుతుంది.

సాధనే సాధకునికి రక్షణ కవచమవుతున్నది. పోగా సాయీశ్వరుడు అనుగ్రహ వృష్టిని కురిపిస్తూ సాధనలో పురోగతిని కలిగిస్తానన్న హామీకూడా సాధకునివద్ద ఉన్నది. ఐనప్పటికీ సాధన లక్ష్యంమీద పట్టుదల వహించకపోవడం న్యాయం కాదుకదా! పట్టుదలతో సాధన చేస్తే సాధకుడు పరిపక్వదశకు చేరుకుంటాడు. ఆ దశకు చేరుకున్న సాధకుడు తనయందే పూర్ణతృప్తిని, ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడంటూ స్వామి,

“అదివరకు జీవితమును బాధించుచుండిన ఆశలు, కోరికలు, మోహములు, మృగచేష్టలు మాయమగును”

అన్న ఉత్తమసిద్ధి కూడా కల్గుతుందంటున్నారు. ఐతే, ఇదంతా పట్టుదలతో సాధన చేస్తేనే అన్న సంగతి సాధకుడు మరువకూడదు.

ఒకమారు భగవాన్ ఈ క్రింది మాటలన్నారు:

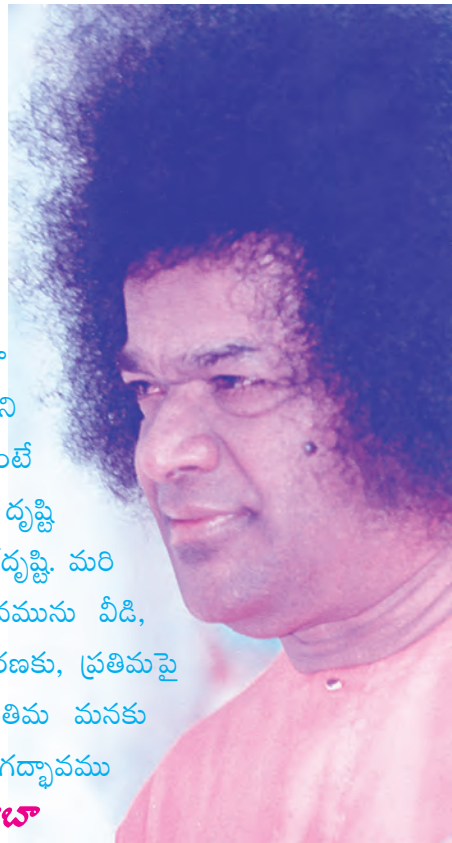
“మనస్సు ఉండినంతవరకు ఆత్మతత్త్వము అర్థము కానేకాదు. నీవీ మనస్తత్త్వాన్ని మరచిపోవాలి. మనస్సు అంటే ఏమిటి? సంకల్ప వికల్పాత్మకమైన స్వరూపమే. ఈ సంకల్ప వికల్పాలను త్యజించినప్పుడు అదే ఆత్మతత్త్వము. ఈ సంకల్ప వికల్పములు మనము ఎప్పుడు త్యజింపగలము?!”

సాధన చేయాల్సింది ఇందుకోసమన్నది ఇక్కడ స్పష్టపడుతున్నది. సాధనలో హృదయంలో ఈ ఆశయాన్ని ఉంచుకొని పట్టుదలతో ఆత్మతత్త్వ అనుభూతిని పొందడమే పరమార్థం. ఈ పరమార్థ సాధనకు సాధకునికి మొదటి నుంచి చివరదాకా ఉండాల్సింది పట్టుదల. సాధనకు అదే చిచ్చుక్కి అన్న తప్పులేదు. ❖

సాధనకు కావల్సిన అంతర్దృష్టి

మానవులు చేసే సమస్త సాధనలు మనసుతోటే చేస్తున్నారు. అదే పెద్ద పొరపాటు. మనస్సుతో చేసే సాధనలు జగత్తువైపు మరల్చుతాయికాని ఆత్మవైపు మళ్ళించవు. దొంగ తనంతట తాను పట్టుబడటానికి పూనుకోడు. మనస్సుకూడా ఒక దొంగ. తనను తాను వశపరచటానికి సిద్ధంకాదు. మరి మనస్సును అరికట్టడానికి ఏవిధంగా వీలవుతుంది? మనస్సును ఆత్మవైపు మరల్చినప్పుడు దానిని అప్రయత్నంగా అరికట్టవచ్చు. దృష్టిని ఆత్మవైపు మరల్చడమంటే బహిర్ముఖమైన దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకోవడం. మన దృష్టి నిరంతరం బహిర్దృష్టిగానే ఉంటుంది. చర్మచక్షువుల స్వభావం బహిర్దృష్టి. మరి దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకోవటమంటే అర్థమేమిటి? జగద్భావమును వీడి, ఆత్మభావమును స్మరించుకోవటమే దృష్టిని మార్చుకోవటం. ఉదాహరణకు, ప్రతిమపై కాకుండా దానికి ఆధారమైన వెండిమీద దృష్టి ఉన్నంతసేపు ప్రతిమ మనకు కనిపించదు. అదేవిధంగా, ఆత్మవైపు దృష్టిని మరల్చినప్పుడు జగద్భావము అదృశ్యమైపోతుంది.

- బాబా

సేవలవల్ల కలిగే మార్పు అనూహ్యం, అద్భుతం

డా॥ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావు

మానవుడు తాను ఎక్కడినుండి వచ్చాడో అక్కడికే తిరిగి చేరుకోవాలి, అదే జీవిత పరమావధి అంటారు భగవాన్ బాబావారు. ఈ తిరుగు ప్రయాణానికి వేదాంత పరిభాషలో మోక్షము, సాయుజ్యము, నిర్వాణము వంటి అనేక పేర్లున్నాయి. దీనిని సాధించడానికి అనేక సాధనా మార్గాలున్నాయి. అయితే, స్వామి దృష్టిలో సేవాసాధనకు గల ప్రాధాన్యత మరి దేనికీ లేదు. అనాదిగా వినవస్తున్న ‘మానవ సేవే మార్గవ సేవ’ అను ఆరోక్తికూడా సేవ ప్రాధాన్యతను చాటిచెప్పతోంది.

“సేవ అంటే చీపురుతో వీధులూడ్చడం, జీర్ణమైన దేవాలయాలను బాగుచేసి వెల్లవేయడం మాత్రమే కాదు. మండుటెండలో పడివచ్చినవానికి చిరునవ్వుతో గ్లాసుడు చల్లని మంచినీరు ఇవ్వడం కూడా సేవయే. బాధలో ఉన్నవారి మనసుకు ఓదార్పు కలిగేలా మధురంగా మాట్లాడడం కూడా సేవయే”

స్వామి చెప్పిన ఈ మాటలు సేవకు గల విశాలమైన అర్థాన్ని వివరిస్తున్నాయి. చాలామంది సేవను, సహాయాన్ని ఒకటిగానే భావిస్తారు. కానీ, అది సరికాదు. అడిగిన తరువాత చేసేది సహాయమైతే, అడగకుండానే అవసరాన్ని ఎఱిగి ఎదుటివారికొరకు చేసే ప్రతి కార్యమూ సేవే అవుతుంది.

ప్రకృతియే మనకు ఉత్తమమైన గురువు అంటారు భగవాన్. మన జీవితాలకు అవసరమైన క్రమశిక్షణ, పట్టుదల, సహనము, సేవానిరతివంటి సుగుణములకు సంబంధించిన పాఠాలను మనము శ్రద్ధతో గమనించి ప్రకృతినుండే నేర్చుకొనవచ్చు. ప్రకృతి బోధించే సేవాసూత్రాన్ని ఆచరణాత్మకంగా, అతిసులభమైన

పద్ధతిలో అందరికీ అందించే ఉద్దేశ్యంతో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితులు ప్రారంభించబడ్డాయి. సేవను జీవిత పరమావధిగా మార్చడానికి, సేవాసాధనలో సభ్యులకు తర్ఫీదు ఇవ్వడానికి, తద్వారా వారు అద్వితీయమైన ఆనందానుభూతులు పొందడానికిగానూ శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలో ప్రత్యేకంగా సేవావిభాగం ఏర్పాటయింది.

అసలు సేవలు ఎందుకు చేయాలి? స్వామి సంస్థలో సభ్యులు కానివారి మనసులలో ఇటువంటి ప్రశ్నలు తలెత్తడానికి అవకాశం ఉన్నది. అయితే, సంస్థలో సభ్యులైనవారుకూడా ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం తెలుసుకొని ఉండడం చాలా అవసరం. ఎందుకంటే, ఆ సమాధానం సభ్యులలో సేవపట్ల ఆసక్తిని పెంచడమేగాక, స్వామి అనుగ్రహానికి చేరువ చేస్తుందికూడా. సేవలు ఎందుకు చేయాలంటే,

1. సేవ మనలోని అహంకారాన్ని తొలగించి వినయ విధేయతలను పెంపొందిస్తుంది.
2. సేవ చేయడం పరులకొరకుగాక కేవలం నన్ను నేను సంస్కరించుకోవడానికే అన్న భావములోని సారం విదితమవుతుంది.
3. సేవ ఐకమత్యాన్ని, సోదర భావాన్ని పెంపొందిస్తుంది.
4. సేవ మనకు జీవితంలో ఎదురయ్యే కష్టసుఖాలను అర్థం చేసుకోవడానికి, జీవిత సత్యాన్ని అనుభూతి పొందడానికి అవకాశం కల్పిస్తుంది.
5. సేవాభావం హృదయాన్ని పరిశుద్ధం గావించి దైవానికి నిలయంగా మారుస్తుంది.
6. సేవ అనేది మనలో నిజాయతీని, త్యాగభావాన్ని పెంపొందిస్తుంది.

7. నిరంతరం సేవ చేసే వ్యక్తిలో ఒక దివ్యమైన తేజస్సు, పవిత్రత తొణికిసలాడుతూ పదిమంది ఆ వ్యక్తిని గౌరవించేటట్లు చేస్తుంది.
8. ఫలాపేక్ష లేని సేవ అనూహ్యమైన సత్ఫలితాలను అందిస్తుంది.
9. పుచ్చుకోవడంలోకంటే ఇచ్చుకోవడంలో ఉన్న నిజమైన ఆనందం సేవద్వారానే తెలుస్తుంది.
10. జీవిత గమ్యాన్ని చేరుకోవడానికి చేసే ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణాన్ని సేవ సులభతరం చేస్తుంది.

ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, పైన పేర్కొన్న పది ప్రయోజనాలు వ్యక్తిస్థాయిలో వచ్చే అద్భుతమైన మార్పులని చెప్పవచ్చును.

ఇక, సేవలవల్ల సమాజంలో మార్పులు ఏవిధంగా సాధ్యమవుతాయో తెలుసుకుందాం. సమాజం అనేక జాతులు, మతాలు, కులాలు, భాషలు, సంస్కృతుల సంగమంగా ఉంటుంది. ఈ భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని సేవలద్వారా మాత్రమే సాధించడానికి వీలవుతుంది. ప్రకృతిపరంగా వచ్చే అనేక ఇబ్బందులు, సమస్యలు సమాజంలోని వ్యక్తులమధ్యనున్న అడ్డుగోడలను కూల్చివేసి అందరినీ ఒకేచోట సేవ అనే శాంతిసాధంలోకి

చేరుస్తూంటాయి. అదేవిధంగా, పరమత సహనంతో పరస్పర ప్రేమభావంతో జరుపుకొనే పండుగలు, వాటిద్వారా ఒకరికొకరు అందించుకునే సేవలవల్లకూడా సమాజంలో అనూహ్యమైన మార్పులు సంభవిస్తాయి. శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళంవారు సమాజంలో పెద్ద ఎత్తున సేవలనందించేటప్పుడు ఎవ్వరి కుల, మత, జాతి సంబంధమైన వివరాలనుగూర్చి ఎటువంటి వాకబూ ఎవరూ చేయరు. ఎందుచేతనంటే, పరిపూర్ణావతారులైన స్వామి బోధించేది - 'హృదయభాష, మానవకులము, ప్రేమమతము'. ఇట్టి ఏకత్వ భావన ఊహించని రీతిలో సమాజంలోని అన్ని వర్గాలలో చైతన్యాన్ని తీసుకొనివచ్చి వారుకూడా సేవలో

పాల్గొనేటట్లు ప్రభావితం చేస్తుంది. సమాజంలో సర్వత్ర సేవాసమసౌరభం వ్యాపించినప్పుడు దుర్భావములనే దుర్గంధమునకు తావు లేకుండాపోతుంది.

ఈ శతాబ్దం ప్రారంభంలో గుజరాత్ లో తీవ్ర భూకంపం సంభవించింది. ఆ సమయంలో బాధితులను ఆదుకోవడానికి అనేక ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు ముందుకొచ్చాయి. అయితే, ఆ సంస్థలవారు బాధితులకు అవసరమైన ఆహార పదార్థాలు, దుప్పట్లు, దుస్తులు, ఇతర వస్తువులు లారీలలో తీసుకొనిపోయి, గుంపుగా ఉన్న జనం మధ్యకు వాటిని విసిరివేయడం ప్రారంభించారు. ఈ పద్ధతి బాధితులకు చాలా అవమానకరంగా అనిపించింది. వారిలో చాలామంది తమ ఆగ్రహాన్ని, ఆవేదనను వెల్లడిస్తూ తాము బిచ్చగాళ్ళము కాదనీ, అవిధంగా ఇచ్చే సహాయం తమకు అవసరంలేదని తిరస్కరించి వెళ్ళిపోయారు. అటువంటి సమయంలో భగవాన్ బాబా పంపిన సేవాదళంవారు అనూహ్యమైన సేవాతత్పరతను, ఆదర్శాన్ని కనబరచారు.

శ్రీ బి.వి. రమణరావుగారి నేతృత్వంలో 50 మంది సేవాదళ సభ్యులు సహాయం అందించడానికి ఒక గ్రామంలోకి ప్రవేశించారు. ఆ గ్రామంలో ఉన్నవారంతా మహమ్మదీయులే! మొదట వాళ్ళు ఈ సహాయాన్ని

స్వీకరించడానికి ఇష్టపడలేదు. సహాయం అవసరంలేదని చెప్పేశారుకూడా. అయితే, సాయిసేవాదళ్ సభ్యులు ఎంతో వినయంతో, “మీరెవ్వరూ మావద్దకు రావసరం లేదు. మేమే మీ ఇళ్ళకు వచ్చి అవసరమైన వస్తువులన్నీ ఇస్తాము. మీకు సేవ చేసుకొనే అవకాశం మాకు కల్పించండి, చాలు” అని కోరారు. వాళ్ళ అంగీకారంతో ఆ నిశిత్రావేశ శిథిలమైన ఆ గ్రామంలోని ఇంటింటికీ వెళ్ళి ఆహార పదార్థాలను, వంటపాత్రలను, దుస్తులను, అవసరమైన మందులను ఇవ్వడం ప్రారంభించారు.

ఇలా సేవా కార్యక్రమం రెండు గంటలు సాగేసరికి గ్రామంలోనివారందరికీ కనువిప్పు కలిగినట్లుగా అయింది. వెనువెంటనే పదిమంది యువకులు సేవాదళ్ సభ్యులతో కలసి వారుకూడా ఆ గ్రామంలోని ఇతర బాధిత కుటుంబాలకు సహాయ సామగ్రిని పంపిణీ చేయడంలో సహకరించారు. పంపిణీ పూర్తయిన తరువాత గ్రామస్థులంతా సేవాదళంవారి దగ్గరకు వచ్చి, “అయ్యా, మేము సాయిబాబాను ఎఱుగము. అయితే, వారు పంపగా వచ్చిన మీరు ఇంతటి వినయ విధేయతలతో, శ్రద్ధతో సేవ చేస్తున్నారంటే, ఆ సాయిబాబా ఎంతటి మహనీయులో మాకు అర్థమవుతోంది. మా అందరి తరపున బాబావారికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేయండి” అన్నారు.

ఆ మహమ్మదీయ గ్రామస్థులలో వచ్చిన అనూహ్యమైన మార్పుకు, వారు కనబరచిన కృతజ్ఞతకు కారణం నిస్వార్థభావంతో చేసిన సేవయే అని వేరే చెప్పనవసరం లేదు కదా!

శ్రీవారి దివ్య అవతారోద్యమంలో ప్రధానమైనది వ్యక్తి పరివర్తనయే. వ్యక్తినుండి కుటుంబము, దానినుండి సమాజము పరివర్తన నొందగలవు. స్వామి ఒక వ్యక్తిలో కలిగించే మార్పు అతనికే కాకుండా సమాజాభివృద్ధికి

కూడా ఏరీతిగా దోహదపడుతుందో ఈ క్రింది సంఘటన నుండి మనం గ్రహించవచ్చును.

ముంబై నగరంలో స్వామి భక్తుడైన ఒక ప్రముఖ వ్యాపారవేత్త తన ఇంటిని ఎంతో సుందరంగా నిర్మించుకొని, దానిని దివ్యపాదస్పర్శతో పావనం చేయవలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థించాడు. స్వామి అంగీకరించి అతని ఇంటికి వెళ్ళారు. అతనిని ఎంతో మెచ్చుకుంటూ చాలా ఆనందంగా ఆ ఇల్లంతా చుట్టి వచ్చారు. స్వామి దివ్యాగమనం ఆ యజమానికి పరమానందం కలిగించింది. స్వామి అతనితో, “అంతా బాగుందికానీ, నీ ఇంటి చుట్టూ ఇంతమంది పేదవారు పూరిగుడిసెల్లో నివసిస్తుంటే, ఈ ఇంట్లో నీకు సంతోషం ఎలా దొరుకుతుంది?” అని ఇంటికి సమీపంలోనే ఉన్న ఒక మురికివాడను చూపిస్తూ అన్నారు. శ్రీవారి మాటల్లోని అంతర్యాన్ని గ్రహించిన ఆ భక్తుడు ఆ వాడలో 400 పక్కా గృహాలను నిర్మించి, “శ్రీ సత్యసాయి కోలనీ” ఏర్పాటు చేశాడు. కేవలం తనగురించి మాత్రమే ఆలోచించే వ్యక్తిని తన చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళుకూడా బాగుండాలని ఆశించే ఉన్నతస్థాయికి తేవడము స్వామికే సాధ్యం.

స్వామి నిర్వహిస్తున్న మహాజ్ఞులమైన సేవలు ప్రపంచ దేశాలకు ఆదర్శప్రాయమవుతున్నవి. వాటికి వెచ్చించిన కోట్ల రూపాయలవలన కాదు; కేవలం వాటియందున్న పవిత్రత, స్వామి కురిపిస్తున్న దివ్యప్రేమలవల్లనే అని గుర్తించాలి. అదేరీతిగా, మనం నిర్వహించే సేవలు స్వామిప్రేమను ప్రతిబింబించేరీతిగా సాధన చేయాలి. “మీరు దైవానుగ్రహానికి పాత్రులు కావాలంటే సేవ ఒక్కటి చేస్తే చాలు” అంటారు భగవాన్. అందుచేత, మనం స్వామి సూచించిన సేవామార్గంలో ప్రయాణించి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుదాం.

మీ శక్తివంచన లేకుండా అందరినీ సేవించండి. వీలైనంత మృదువుగా మధురంగా మెలగండి. అప్పుడు మీరున్న ప్రదేశమే పావన వారణాసి కాగలదు. మీ పలుకులు పవిత్రమైన బ్రహ్మవాక్యములు కాగలవు. ఈ సాధనద్వారా మీకు సాక్షాత్కారం లభించగలదు.

- బాబా

వైద్యవ్యవస్థకే ఆదర్శం సాయి వైద్యాలయం

ఆ

డా॥ బి. సోమరాజు

జు

నేనిక్కడికి మొదటిసారి పాతికేళ్ళ క్రితం వచ్చాను. తరువాత మరో రెండుసార్లు వచ్చాను. ఇటీవలి కాలంలో నేను పాల్గొన్న అత్యుత్తమమైన కార్యక్రమాల్లో ఇదొకటి.

పాతికేళ్ళ క్రిందట నేను, నిజామ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్కు చెందిన నా సహచరులు కలసి, ఆల్ ఇండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ (ఫీల్డ్)కి చెందిన డా॥ వేణుగోపాల్ తోడ్పాటుతో ఇక్కడ హృద్రోగ చికిత్సావిభాగాన్ని ప్రారంభించాం. నేనిక్కడకు వచ్చిన తొలి రోజుల్లో, “మీరు స్వామి భక్తులు కాదనుకుంటాను. ఎందుకంటే మిమ్మల్ని ఇక్కడ ఇంతకుముందెన్నడూ నేను చూడలేదు. మరి ఇప్పుడు ఇక్కడికి ఎలా వచ్చారు?” అని అడిగారొకరు. “వృత్తిరీత్యా నేనొక వైద్యుణ్ణి. నా వృత్తి ధర్మాన్ని నేను పాటిస్తాను. అది ఇక్కడ పాటిస్తున్నట్లుగా ఇంకెక్కడా పాటించబడడం నేను చూడలేదు. రోగుల చికిత్సకు స్వామి ఇక్కడ ఒక ఆలయాన్ని నిర్మించారు. అందుకే నేనిక్కడ ఉన్నాను” అని జవాబిచ్చాను.

మేము పనిచేసే కార్పొరేట్ ఆసుపత్రుల్లోగాని, కొన్ని ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల్లోగాని రోగి, ఆతని కుటుంబం తీవ్రంగా కలతకు లోనయ్యే సందర్భాలు రెండుంటాయి. ఒకటి, రోగి చికిత్సకొరకు ఆసుపత్రిలో ప్రవేశించినప్పుడు; రెండవది ఆస్పత్రి నుండి డిశ్చార్జి అయి ఇంటికి వెళ్ళే టప్పుడు. ఆసుపత్రికి వచ్చినప్పుడు ప్రాణభయంతోగాని, లేదా ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోతామేమోననే ఆందోళనతోగాని ఉంటారు. అయితే, వైద్యరంగంలో ఇప్పుడు సాధించిన పురోగతి పుణ్యమా అని చాలామంది క్షేమంగా ఇళ్ళకు తిరిగి వెళుతున్నారనుకోండి. కానీ నయమై వెళ్ళేముందు ఆస్పత్రి బిల్లు చెల్లించవలసివచ్చినప్పుడు మాత్రం మరోసారి ఆందోళనకు లోనవుతున్నారు. మేము పనిచేసే కొన్ని ఆస్పత్రుల్లో సేవలు అందించడం

కన్నా మౌలిక సదుపాయాల కల్పనకు వాళ్ళు పెట్టిన పెట్టుబడి తిరిగి రాబట్టుకోవడంమీదే ఆసక్తి ఎక్కువగా ఉంటుంది. డబ్బులు లెక్కపెట్టుకోవడంలో చూపే శ్రద్ధ జబ్బులు కుదర్చడంలో ఉండదు. ఇక్కడ వైద్యసేవలు పూర్తి ఉచితం కాబట్టి ఆ సమస్య లేదు.

ఇక్కడ స్వామి ఆసుపత్రిలో అత్యుత్తమ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అందుబాటులో ఉంది. నేనిక్కడున్న కాలంలో జబ్బు బాగా ముదిరిపోయిన రోగులు చికిత్సకోసం రావడం గమనించాను. వారిలో చాలామంది ఇతర ఆస్పత్రులు చికిత్స చేయడానికి నిరాకరిస్తే వచ్చినవారే! ప్రొఫెసర్ వేణుగోపాల్, వారి బృందం ఆ రోగులకు అవరోషన్లు నిర్వహించేవారు. అటువంటి రోగులు ఇక్కడ చక్కగా కోలుకోవడం చూసి మేము ఆశ్చర్యపడేవాళ్ళం. ఒకవేళ ఎవరికైనా జబ్బు తగ్గుముఖం పట్టకపోతే, ఆసుపత్రికి వచ్చి వారిని చూడవలసిందిగా నేను, డా॥ వేణుగోపాల్ స్వామిని ప్రార్థించేవాళ్ళం. స్వామి వచ్చి చూసిన తరువాత వాళ్ళ పరిస్థితి మెరుగయ్యేది. అందుకు కారణం అప్పట్లో నాకు తెలియలేదు. కానీ, వైద్యంలో కూడా ఆధ్యాత్మికత ఉంటుందని, అది ఇక్కడ ఉందని ఇప్పుడు నేను చెప్పగలను.

దానికి సంపూర్ణ ఆరోగ్య సంరక్షణ (హోలిస్టిక్ హెల్త్కేర్) అనే పేరు అతికినట్లు సరిపోయింది. ఇలాంటి సమగ్ర వైద్యవిధానముయొక్క అవశ్యకత ఈనాడు వైద్యరంగంలో ఇంతకుముందెన్నడూ లేనంతగా ఉంది. ఎందుకంటే, రోగికి ఇచ్చే చికిత్స సురక్షితమైనదిగానూ, సత్వరం గుణమిచ్చేదిగానూ, సకాలానికి అందుబాటులో ఉండేదిగానూ, అంతేగాక రోగి సంక్షేమానికే ప్రాధాన్యత ఇచ్చేదిగానూ ఉండాలి. కానీ, ప్రస్తుత వైద్యవ్యవస్థలో ఇది ఆచరణాత్మకమవుతున్నదా అన్నది ప్రశ్నార్థకమే! “మొదట

రోగికి ఏవిధంగానూ హాని కలుగనీయకండి” అని చెప్పాడు వైద్యశాస్త్ర పితామహుడైన హిప్పోక్రేట్స్. కానీ, నేను ఇంతకుముందు వివరించిన కారణాలనుబట్టి చూస్తే ఈనాడు అసలు ఆసుపత్రిలో చేరడమే రోగికి హానికరంగా పరిణమిస్తోంది. పేదవారికి సరియైన వైద్యం అందదని మనమందరం భావిస్తాం. కానీ, సంపన్నులకు కూడా సరియైన వైద్యం లభించడంలేదనే చెప్పాలి. ఎందుకంటే, సంపన్నులు ఎంత ఖర్చయినా భరించగలరు కనుక డాక్టర్లు వారికి అవసరంలేని ప్రక్రియలుకూడా నిర్వహిస్తుంటారు. ఇక్కడ అలాంటివి జరిగే అవకాశం లేదు.

నేటి వైద్యవిధానం సూపర్ స్పెషలైజేషన్ పేరిట చీలి ముక్కలైపోవడంచేత సమస్యలతో సతమతమవుతోంది. వైద్యనిపుణులు రోగియొక్క పూర్తి శరీరంపై కాకుండా

కేవలం తాము స్పెషలైజ్ చేసిన ఏదో ఒక అవయవంపై దృష్టి పెడుతున్నారు. అన్ని అవయవాలు కలసిన సమగ్ర స్వరూపమే వ్యక్తి అనేది నేటి వైద్యవిధానం మరచి పోయింది. అసలు వ్యక్తి అంటే కేవలం అవయవాల సమూహం కాదు, అందులో ఆత్మ ఉంది. దేహానికి, మనసుకు ఉన్న సంబంధాన్ని నేటి వైద్యవిధానం విస్మరించింది. పుట్టవర్తి వంటి ప్రదేశంలోనే ఈ సమస్యకి పరిష్కారం కనుగొనే అవకాశం ఉంది.

(జాతీయ వైద్య సమ్మేళనంలో గౌరవ అతిథి డా॥ బి. సోమరాజు చేసిన ప్రసంగంనుండి. వీరు సుప్రసిద్ధ కార్డియోలజిస్టు, ‘పద్మశ్రీ’ అవార్డు గ్రహీత మరియు కేర్ గ్రూప్ ఆఫ్ హాస్పిటల్స్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్)

తెలుగు సేత: వసంతభాను

❖ వ్యాపార దృష్టిగల వైద్యుడే పెద్ద పేషంట్! ❖

నేను పొగడుకోవడం కాదుగానీ, నిజంగా మా హాస్పిటల్స్ రోగులకు ఎంతో ఘనమైన సేవ చేస్తున్నాయి. ఎంతమందో బీదవాళ్ళు సహాయం పొందుతున్నారు. వాళ్ళకు తినడానికి తిండిలేదు, కట్టడానికి సరియైన బట్టలేదు, ఉండడానికి కొంప లేదు. అలాంటివాళ్ళకు రోగాలు వస్తే ఎవరు ఆదుకుంటారు? కనుక, డాక్టర్లు సాధ్యమైనంతవరకు బీదలకు ఉచితంగా చికిత్స చేయాలి. అప్పుడే వాళ్ళు చదివిన చదువు సార్థకమవుతుంది. వైద్యమును వ్యాపారంగా మార్చకూడదు. వ్యాపార దృష్టితో వైద్యం చేసేవాడు అసలు డాక్టరే కాదు, అతనే ఒక పెద్ద పేషంట్! “వైద్యో నారాయణో హరిః” శ్రీమన్నారాయణుడు నిరంతరం పరోపకారమునందు నిమగ్నుడై ఉంటాడు. అట్లే, వైద్యుడుకూడా సర్వులకు సహాయం చేయాలి. స్వామి ఆనందంగా ఉండాలంటే మీరు పేషంట్లను మంచిగా చూడాలి. పేషంట్లకు సేవ చేయాలి. అదే దైవసేవ.

- బాబా

సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

వేయి తల్లుల ప్రేమ

(గత సంచిక తరువాయి)

కె.ఆర్. వేదనారాయణన్

భగవాన్ ఆదేశించారు. కానీ, వారం తిరక్కుండా వ్యాధి తిరగబెట్టడంతో ఆయన మళ్ళీ ఆసుపత్రిలో చేరవలసి వచ్చింది. సాయిమాత వేయితల్లుల ప్రేమకు అద్దంపట్టే ఆ దివ్యానుభవం ఆయన మాటల్లోనే తెలుసుకుందాం]

రిపోర్టులను బట్టి నాకు ‘మాలిగ్నెంట్ మలేరియా’ అని తెలిసింది. నా లివర్ పాడైపోయి లోపల క్రుళ్ళిపోవడం ప్రారంభమైంది. దానికితోడు ‘హై టెంపరేచర్’. మెల్లగా నా కిడ్నీలుకూడా పాడైపోయాయి. 36 గంటలుగా మూత్రవిసర్జన లేదు. పరిస్థితి నాకు పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. “స్వామీ, నేను కన్నుమూసే ముందు కన్నులారా మీ దర్శన భాగ్యం ప్రసాదించండి. ఇది తప్ప నాకింకే కోరిక లేదు” అని స్వామికి ఉత్తరం వ్రాశాను. ఆ మరుసటిరోజే నేను కోమాలోకి వెళ్ళిపోయాను. నాకు సహాయకుడిగా ఉన్న స్టూడెంటు తరువాత జరిగిన విషయం చెప్పాడు. హాస్పిటల్ సూపరింటెండెంటు, డాక్టర్లు మాట్లాడుకున్నారు. ఈ అబ్బాయిని వెంటనే బెంగళూరు తీసుకెళ్ళాలని ఒకరు, ఇతను కొద్ది గంటలకన్నా బ్రతుకడు, అదేదో ఇక్కడే ప్రశాంతినిలయంలో ప్రశాంతంగా మరణించనివ్వడం మంచిదని మరొకరు.

ఇది విన్న ఆ అబ్బాయి భయపడిపోయి స్వామివద్దకు వెళ్ళి, “స్వామీ, వేదనారాయణ పోతున్నాడు” అన్నాడట. స్వామి తాపీగా, “ఎక్కడికి?” అని అడిగారట. “డాక్టర్లు మాట్లాడుకున్నది నేను విన్నాను స్వామీ” అన్నాడట. వెంటనే స్వామి డాక్టర్లను పిలిపించారు. “క్షమించండి స్వామీ, ప్రపంచంలో ఏ మెడికల్ సైన్సు అతనిని కాపాడలేదు. అతని

[1983-84 ప్రాంతంలో శ్రీ వేదనారాయణన్ తీవ్ర అనారోగ్యంతో జనరల్ ఆసుపత్రిలో చేరారు. మూడు రోజులుగా మందులేమీ వాడకుండా విభూతి మాత్రమే తీసుకుంటున్నందుకు డాక్టరు అతణ్ణి మందలించి భగవాన్ కి ఫిర్యాదు చేశారు. ఆ లీలావినోది కూడా మందులు వాడనందుకు అతనిపై కోపం ప్రదర్శిస్తూ ఒక ద్రాక్షపండు తినిపించారు. దాంతో కోలుకొని మరుసటిరోజే ఆయన హాస్పిటల్ నుండి డిశ్చార్జ్ అయ్యారు. సులువుగా జీర్ణమయ్యే ఆహారమే తీసుకొమ్మని

లివరు, కిడ్నీలు పూర్తిగా చెడిపోయాయి. మీరు సంకల్పిస్తే తప్ప అతను బ్రతకడానికి ఏమాత్రము అవకాశము లేదు” అన్నారు డాక్టర్లు.

ఒక్క తల్లి ప్రేమనే అర్థం చేసుకోలేని మనము వేయి తల్లుల ప్రేమని ఏరితిగా అర్థం చేసుకోగలము? ఆరోజు తమ ఇద్దరు డ్రైవర్లు లేకపోతే ఒక సేవాదళని డ్రైవ్ చేయమని చెప్పి స్వామి కారులో హాస్పిటల్ కు వచ్చారు. **“ఏయ్, వేదనారాయణా! కళ్ళు తెరు”** అన్నారు. స్పృహలోకి వచ్చాను. ఎదురుగా స్వామి దివ్యమంగళ స్వరూపం! ఆనందంతో పరవశించిపోతూ ఉంటే స్వామి విభూతి సృష్టించి నా పొట్టపై స్వయంగా రాశారు. స్వామి కూర్చోవడానికి ఆ రూమ్ లో ఏమీ లేదు, నా మంచం తప్ప. నన్ను పక్కకు జరిపి స్వామి మంచంపై కూర్చున్నారు.

ఆ ప్రేమను మాటల్లో వర్ణించగలమా! నేను స్వామిని కళ్ళార్పకుండా చూస్తూ స్వామి చేతిని నా చేతిలోకి తీసుకొని, **“స్వామీ, కడుపులో ఏమీ ఇమడడంలేదు స్వామీ, వాళ్ళు ఒక్క చెంచా కొబ్బరినీళ్ళు నోట్లో పోస్తే బేసినంత వాంతి అవుతోంది స్వామీ”** అన్నాను నీరసంగా. **“అలాగా? ఏదీ, ఆ కొబ్బరి నీళ్ళు ఇటు తీసుకురండి”** అని స్వామి ఆ నీళ్ళు నా నోట్లో పోయసాగారు. మెల్లగా నీళ్ళన్నీ త్రాగేసాను. **“చూడు, ఎంత బాగా తాగుతున్నావో”** అన్నారు. **“ఏవీ, ఇంకా ఇవ్వండి, తాగిస్తాను”** అన్నారు. కానీ, అక్కడ కొబ్బరినీళ్ళు లేకపోవడంచేత డిస్టిల్డ్ వాటర్ లో గ్లూకోజ్ కలిపి తీసుకు వచ్చారు డాక్టరు. అవికూడా స్వామి నాచేత త్రాగించారు. **“ఇంక నీకు వాంతి రాదు. ఎప్పుడైనా వాంతి వస్తున్నట్లనిపిస్తే ఐస్ ముక్క నోట్లో పెట్టుకో, సరేనా? మరి నేను మందిరానికి వెళ్ళిన తరువాత నీకు వీవా బాటిల్, ఎలక్ట్రాల్ పౌడరు పంపిస్తాను. అవి త్రాగుతూ ఉండు”** అన్నారు స్వామి.

నేను స్వామి చేయి వదలకుండా, **“స్వామీ, ఈ డాక్టర్లు ఊరికే ఇంజెక్షన్లు చేస్తున్నారు. ఇప్పటికి 36 సెలైన్ బాటిల్స్ ఎక్కించారు. చాలా నొప్పిగా ఉంది స్వామీ”** అన్నాను. **“ఔనా? ఈ డాక్టర్లకు బుద్ధి లేదు. ఎందుకు నా బిడ్డను అలా బాధపెడతారు? ఉండండి చెప్తా, మీకు జబ్బు**

చేసినప్పుడు పెద్దపెద్ద సూదులతో ఇంజెక్షన్ చేయిస్తాను” అన్నారు స్వామి. ఇంతలో ఒక డాక్టరుతో, **“వీడి బి.పి. చెక్ చెయ్యి”** అన్నారు. అతను చూసి, **“150 పైన ఉంది స్వామీ”** అన్నాడు. **“ఓహ్... చాలా ఎక్కువ. 120/80 ఉండాలి. అప్పుడే పర్యేక్షగా ఉన్నట్లు. వీడి నాకు చెక్ చెయ్యి”** అన్నారు స్వామి చిన్నపిల్లాడిలా. డాక్టరు చూశారు. 120/80 ఉండన్నాడు. **“చూశారా! ఎంత పర్యేక్షగా ఉందో”** అన్నారు స్వామి. మళ్ళీ నావైపు తిరిగి, **“ఏమీ ఫరవాలేదు, నీకు తగ్గిపోతుందిలే”** అంటూ మందిరానికి వెళ్ళిపోయారు.

స్వామి మందిరానికి వెళ్ళాక, చుట్టూ ఉన్న పిల్లలను, పెద్దలను చూసి విచారంగా ముఖం పెట్టి, **“మీకు తెలుసా? వేదనారాయణ చనిపోయాడు”** అన్నారు. అంతా నిర్ఘాతపోయి చూస్తూంటే, **“ఏయ్, నిజమనుకున్నారా? నేనిక్కడుండగా అది జరగనిస్తానా?”** అన్నారు.

స్వామి నా రూమునుండి వెళ్ళిన అరగంటకే నా కిడ్నీలు పనిచేయడం ప్రారంభించాయి. కానీ, మర్నాటికి నా శరీరమంతా పసుపుముద్దలా అయిపోయింది. లివర్ చెడిపోవడంవల్ల తీవ్రమైన జాండిస్ వచ్చిందన్నారు డాక్టర్లు. ఈ విషయం చెప్పేసరికి స్వామి ఒక నిమృతాయను సృష్టించి కొవ్వు తీసివేసిన పాలలో దానిని పిండి త్రాగించమన్నారు. అలా చేసేసరికి కామెర్ల వ్యాధి కూడా తగ్గిపోయింది. రెండు రోజుల తరువాత స్వామి తిరిగి హాస్పిటల్ కి వచ్చారు. అరగంట నాతో గడిపి, **“తగ్గిపోతుందిలే, భయపడకు”** అని ధైర్యం చెప్పి వెళ్ళిపోయారు.

అంతా బాగానే ఉందికానీ, జ్వరం మాత్రం నార్మల్ కి రావడం లేదు. ఆ సమయంలోనే నాకొక కల వచ్చింది. మనందరికీ తెలుసు, స్వామి సుస్వప్నంగా మన కలలో కనిపించారంటే అది స్వామి సంకల్పంతోనే సాధ్యం. కలలో నేను మరొక అబ్బాయితో కలిసి స్వామి నివాస మందిరం దగ్గర డ్యూటీ చేస్తున్నాము. 1982 ప్రాంతంలో స్వామి మాకు అనుగ్రహించిన అరుదైన అదృష్ట మేమిటంటే, వంతులవారీగా మేము కొందరు విద్యార్థులం

రాత్రిపూట స్వామి గది వెలుపల పడుకునేవాళ్ళం. సాధారణంగా మేము డ్యూటీ చేస్తున్నప్పుడు స్వామి గది తలుపులు మూసే ఉండేవి. కానీ, నాకు వచ్చిన కలలో స్వామి గది తలుపులు తెరిచి ఉన్నాయి. లైటు వెలుగుతోంది. స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చి, “ఏయ్, నువ్వు వచ్చేశావా?” అన్నారు. “అవును స్వామీ, మీ దయవల్ల ఈరోజు ఉదయమే నన్ను డిశ్చార్జి చేశారు” అన్నాను. “చాలా సంతోషం, పాదనమస్కారం చేసుకో” అన్నారు స్వామి. నేను నమస్కారం చేసుకున్నాక స్వామి వెనక్కి వెళ్ళిపోయి తమ మంచంమీద కూర్చున్నారు. ఉన్నట్లుండి స్వామి చలితో వణుకుతూ తమ మంచంపై ఉన్న బొంతను కప్పుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. నాతోపాటు ఉన్న మరో విద్యార్థిని చూస్తూ, “ఈరోజు ఉదయం నుండి స్వామి మలేరియాతో బాధపడుతున్నారురా” అన్నారు.

నాకు వెంటనే ఒక ఆలోచన తట్టింది. నేను డిశ్చార్జి అయిన వెంటనే స్వామికి జ్వరం రావడమేమిటి? నా జబ్బును స్వామి తీసుకొని నాకు నయం చేశారా? మనందరికీ తెలిసిన విషయం ఒకటుంది. మన కర్మఫలాలనుసారం బాధలు అనుభవిస్తూ ఉంటాం. అది తట్టుకోలేక ‘స్వామీ’ అని ఆక్రోశిస్తే ఆ జగన్మాత విని ఊరుకోగలదా? కర్మనియమం పెట్టింది తానే కనుక నియమానికి భంగం వాటిల్లకుండా ఆ బాధను తనమీద వేసుకొని అనుభవిస్తారు వేయి తల్లుల ప్రేమతో ఆ సాయిమాత. ఎప్పుడైతే స్వామి నా బాధ తీసుకున్నారన్న ఆలోచన వచ్చిందో తక్షణం ‘స్వామీ’ అని గట్టిగా అరిచాను. కల చెదిరిపోయింది. గుండె పిండేస్తున్నంత బాధ నుడులు తిరుగుతూంటే బిగ్గరగా ఏడ్వడం మొదలుపెట్టాను. డాక్టర్లు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. “అది కలేకదా, నిజం కాదులే పడుకో” అని వాళ్ళు ఎంత ఓదార్చినా నా బాధ తీరలేదు. “స్వామీ, ప్లీజ్ స్వామీ, నా బాధ మీరు తీసుకోకండి స్వామీ, నా కర్మను నన్ను అనుభవించనీయండి స్వామీ” ఇదే కలవరింత. అలా ఏడ్చి ఏడ్చి మరలా నిద్రలోకి జారుకున్నాను. తిరిగి అదే కల ఎక్కడ ఆగిపోయిందో అక్కడినుండి మొదలైంది. స్వామి మెల్లగా నావైపు రాసాగారు. నేను పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి

స్వామి పాదాలను చుట్టేసి బావురుమన్నాను. “స్వామీ, నా కర్మ మీరు తీసుకోకండి, నన్నే అనుభవించనీయండి, ప్లీజ్” అంటూంటే స్వామి ఏమన్నారో తెలుసా? “ఏయ్, ఈ దేహానికి ఏముందిరా! ఇలా తీసుకుంటాను, అలా విడిచిపెట్టేస్తాను. కానీ మీకు అలా సాధ్యం కాదు. లే, ధైర్యంగా ఉండు” అన్నారు. కల చెదిరిపోయింది.

మర్నాడు స్వామి హాస్పిటల్‌కి వచ్చి నాకు విభూతి సృష్టించి ఇచ్చారు. “ఇకనుండి నీవు మామూలుగా భోజనం చేయవచ్చు” అన్నారు. అలా నాకు ధైర్యం చెప్పి మరుసటి రోజు ఊటీ వెళ్ళిపోయారు.

కేవలం విభూతితో జబ్బు తగ్గిపోతుందా? అన్న డాక్టర్లకీ, సామాన్యులకీ నాది ఒకటే ప్రశ్న. నా జబ్బు మందులకు తగ్గిందా? లేక, విభూతికి తగ్గిందా? కాబట్టి, ఈ జీవితం స్వామి ప్రసాదించిన భిక్ష దీనిని నేను స్వామిసేవకే వినియోగించకపోతే నాకన్నా కృతఘ్నుడు మరొకడుండడు.

ఇదే సమయంలో స్వామి చేసిన మరొక లీల మీ ముందుంచుతాను. హాస్పిటల్‌లో ఉన్న నన్ను చూడడానికి మా నాన్నగారు వస్తూండేవారు. అప్పటికి ఆయన వయస్సు 75 సం॥లు. ఇలా వస్తున్నప్పుడు ఒకరోజు ఆయన కళ్ళు తిరిగి పడిపోయారు. ఎక్స్‌రే తీసి ఫీమర్ బోన్ విరిగిపోయిందని, ఆపరేషన్ చేసినా నడవలేరని, జీవితాంతం ఆయన చక్రాల కుర్చీకే పరిమితం అయిపోవలసివస్తుందని డాక్టర్లు నిర్ధారించారు. ఆ సమయంలో ఇక్కడ ఆర్థోపీడిక్ విభాగము లేనందున బెంగళూరులో ఒక మిలిటరీ హాస్పిటల్‌కు తీసుకు వెళ్ళాము. “స్వామీ, నాన్నగారిని మీరే కాపాడాలి” అని స్వామికి ఒక ఉత్తరం వ్రాసి పంపించాను. ఆపరేషన్ నిర్ణయించిన తేదీన నాన్నగారిని లోనికి తీసుకువెళ్ళారు. ఆపరేషన్ ముందు ఎక్స్‌రే తీశారు. ఆశ్చర్యం! అద్భుతం! మూడుసార్లు ఎక్స్‌రే తీసినా ఎముక ఎక్కడ విరిగిందో తెలియరాలేదు. అది స్వామి లీల అని భావించి డాక్టర్లు ఆయన్ని వెనక్కి పంపేశారు. మా నాన్న హాస్పిటల్‌నుండి హాయిగా నడుచుకుంటూ వచ్చారు.

చూశారా! భగవంతుడు సంకల్పిస్తే ఏదైనా సాధ్యమే. ఒక చిన్న ప్రార్థనకైనా స్పందిస్తారు స్వామి. దానికి మనమివ్వవలసిన ప్రతిఫలం కేవలం మన ప్రేమ మాత్రమే. నేను స్వామికి భౌతికంగా సమీపంగా వారి సన్నిధిలోనే ఉన్నాను కాబట్టి, నన్ను రక్షించారని మీలో కొందరనుకోవచ్చు. లేదు, లేదు. ఎవరైనా ఆర్తితో 'సాయి' అని పిలిస్తే 'ఓయీ' అంటూ తక్షణమే దగ్గరుంటారు స్వామి. మన మొబైల్ కాలేక్షనా నంబర్లు నొక్కేపాటి ఆలస్యం ఉండవచ్చు, స్వామి విషయంలో మాత్రం ప్రేమతో, ఆర్తితో పిలిస్తే ఒక్క క్షణంలో వారు మన ముందుంటారు. ఇప్పుడు స్వామి భౌతికంగా మన మధ్య లేకపోయినా వారి దివ్యలీలలు ద్విగుణీకృతంగా కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి.

ఒకసారి వేసవి సెలవులను అమెరికాలో మా అన్నయ్య దగ్గర గడిపిన తరువాత డెట్రాయిట్‌లో ఫ్లైట్ ఎక్కి చికాగో చేరేసరికి తుపాను కారణంగా బాగా ఆలస్యమై ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్ వెళ్ళవలసిన కనెక్షన్ ఫ్లయిట్ వెళ్లిపోయింది. అక్కడ వాకబు చేస్తే మరుసటిరోజు సాయంత్రానికిగాని మరో ఫ్లయిట్ లేదని తెలిసింది. అప్పటివరకు విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి నాకోసం ఎయిర్‌లైన్సు వాళ్ళు సిటీలో హోటల్ బుక్ చేశారు. కానీ, అప్పటికి రాత్రి బాగా పొద్దుపోవడంచేత ఆ హోటల్‌కి తీసుకువెళ్ళే చివరి షటిల్ సర్వీసు కూడా దాటిపోయింది. క్యాబ్ బుక్ చేసుకొమ్మని ఒకరు సలహా ఇచ్చారు. మా అన్నయ్యకు ఫోను చేస్తే, “నువ్వు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఒంటరిగా క్యాబ్‌లో వెళ్ళవద్దు. చికాగోలో క్రైమ్ రేటు చాలా ఎక్కువ. ఈ రాత్రి ఎయిర్‌పోర్టులోనే ఎలాగో కాలక్షేపం చేయి” అన్నాడు.

ఎందుకిలా జరిగింది? స్వామి ఎందుకిలా చేశారు? అనుకున్నాను. చూశారా! ఏదైనా మంచి జరిగితే, స్వామి ఎందుకీ మంచి చేశారని అనుకోము. కానీ, ఏదైనా మన ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా జరిగితే మొదటి నింద స్వామికే.

ఎయిర్‌పోర్టులో ఒకచోట కూర్చున్నాక, “ఛా ఛా, ఎందుకీ నెగెటివ్ ఆలోచనలు? సంవత్సరానికి ఒక్క శివరాత్రే. కానీ, నాకు రెండు శివరాత్రులు వచ్చాయి” అనుకుంటూ సాయి గాయత్రి పఠించసాగాను. ఓ గంట

తిరక్కుండా ఒక ఆఫ్రికన్ వ్యక్తి నాదగ్గరికి వచ్చి, ఎందుకిక్కడున్నావు? అని అడిగాడు. విషయం చెప్పాను. అతను పూర్తి నల్ల డ్రస్సులో ఉన్నాడు, నేనేమో పూర్తి తెల్ల డ్రస్సులో ఉన్నాను! “నాతో రా” అన్నాడు. అంత రాత్రివేళ ఒక అపరిచిత వ్యక్తి వెంట వెళ్ళడం శ్రేయస్కరమేనా? అని సందేహించాను. స్వామిని ప్రార్థించాను. “వెళ్ళు” అని స్వామి చెబుతున్నట్లుగా అనిపించింది. అతను కారు పార్కింగ్ ప్రాంతం దాటుకుంటూ రోడ్డుమీదకు నన్ను తీసుకు వచ్చాడు. అక్కడ ఒక బస్సు ఎక్కమని చెప్పి తాను వెళ్ళి డ్రైవర్ సీటులో కూర్చున్నాడు. అందులో ఇంకెవ్వరూ లేరు. నేను స్వామిమీద భారం వేసి లగేజీతో బస్సు ఎక్కి కూర్చున్నాను. నలభై నిమిషాలపాటు ఆ బస్సు అత్యంత వేగంగా నడిచి రోడ్డుమీద ఒకచోట ఆగింది. ఎదురుగా “హోటల్ డి.హిల్టన్” అని వ్రాసి ఉంది. నేను వెళ్ళవలసిన హోటల్ అదే!! “లోపలికి రావడం నాకిష్టం లేదు. నువ్వు దిగి వెళ్ళు” అన్నాడు. నేను బస్సు దిగాను. ఈ అర్ధరాత్రి రెండు గంటలవేళ నాకోసం 30 సీటర్ బస్సు తెచ్చి శ్రమ తీసుకున్న ఆ పుణ్యాత్ముడికి కృతజ్ఞతలు చెబుదామని వెనక్కి చూసేసరికి బస్సు లేదు, డ్రైవరూ లేడు!! నిశ్చేష్టుడ నయ్యాను. నన్ను నేను గిల్లుకొని చూశాను. ఊహు... కల కాదు, నిజమే! కృతజ్ఞతాశ్రువులు నా చెక్కిళ్ళపై ధారలు కట్టాయి.

మనని ఇంత ప్రేమగా ఎవరు చూసుకోగలరు చెప్పండి. ప్రతి క్షణం, ప్రతి శ్వాసలోనూ స్వామి మనల్ని రక్షిస్తూ ఉంటే అంతకంటే మనకికం కావలసిందేమున్నది! శుక బ్రహ్మర్షి ఒక్క భాగవతమే రాశారు. కానీ, మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక భాగవతం ఉంది. స్వామికి సమకాలీనులంగా పుట్టిన మనం ఎంతో అదృష్టవంతులం. మరింత ప్రేమతో, అచంచల విశ్వాసంతో వారిని సేవించి తరిద్దాం.

(రవయిత గత మూడున్నర దశాబ్దాలకు పైగా ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలులో సంస్కృత అధ్యాపకునిగా సేవలందిస్తున్నారు. జాతీయస్థాయిలో ఉత్తమ అధ్యాపక పురస్కార గ్రహీత)

అనువాదం: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

అవతారవాణి:

వేదనను తొలగించునది వేదమంత్రము

(2017 నవంబరు 20, 21 తేదీలలో ప్రశాంతినిలయంలో జరుగనున్న అంతర్జాతీయ వేద సదస్సు సందర్భంగా...)

మంత్ర ద్రష్టలైన మహర్షులచే ఆవిష్కరింపబడిన సత్యవాక్య సమూహమే వేదము. భూత భవిష్య ద్వర్తమానకాలములలో తిరుగులేని సత్యాన్ని ఆవిష్కరించి, త్రిలోకములకు యోగక్షేమములను అందించి, సమాజానికి శాంతి, సుస్థిరత్వాలను నెలకొల్పినది వేదమే. వేదము, పరమ పురుషుని ఉచ్చాస నిశ్వాసములు. వేద శబ్దము 'ఏత్' అనే ధాతువునుండి ఉద్భవించినది. 'ఏత్' అనగా జ్ఞానము. జ్ఞానమే వేదము. 'అనంతో వై వేదః' జ్ఞానము కూడ అనంతమైనదే.

పరమ పవిత్రమైన వేదములు అనాదికాలము నుండి భారతదేశమును రక్షిస్తున్నాయి. ఇవి కేవలం పారాయణం చేయవలసినవి కాదు. అర్థమును గుర్తించి అనుష్ఠానమునందుంచి అందించవలసినది

వేదము. అర్థము తెలియక పారాయణం చేసిన వ్యక్తికి కొంతవరకు ఆనందం కలుగవచ్చు. ఆవిధంగా అతను కాలమును పవిత్రం చేసినవాడు కావచ్చు. కాని, అర్థం తెలిసి పారాయణం చేస్తే జీవితం సార్థకమవుతుంది. ఐతే, ఈనాడు భారతదేశంలో దురదృష్టవశాత్తు వేదార్థాన్ని తెలిపే వ్యక్తులు కరవైపోయారు. వేదాధ్యయనం చేసే వ్యక్తులే అరుదైపోయారు. వేదాధ్యయనంకూడా ఒక వ్యాపారంగా తయారైనది. కనుకనే, లుప్తం కాగా మిగిలియున్న కొన్ని శాఖలను కూడా ఈనాడు కోల్పోవలసివస్తున్నది. వేదమే జగత్తునకు ప్రాణాధారమనే సత్యాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. సమస్త వేదములకు మాతయైన గాయత్రీతత్వాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. వేదాధ్యయనం గావించిన విప్రులు తమ సంతతికి, తోటి మానవులకు వేదాన్ని

ప్రబోధించడానికి వెనుకంజ వేస్తున్నారు. వేద పండితులు కూడా తమ పిల్లలకు వేదం చెప్పకపోవటం వల్ల ప్రజలలో వేదంపట్ల ఒకవిధమైన అవిశ్వాసం బయల్పడుతున్నది. వేదంలో ఏ మహత్తూ లేదన్న అభిప్రాయం వ్యాపిస్తున్నది. ఈ అపోహలను ఖండించి వేదం మహత్తరమైనదని, వేదమే ప్రాణము - సర్వము అని, అది కేవలం పరమాత్మస్వరూపమేనని మనం ప్రపంచంలో చాటాలి.

భారతీయులయొక్క ప్రతి కర్మకూడా వేదములకు సంబంధించినటువంటిదే. వేదసమ్మతమైన కర్మలను ఆచరించినప్పుడే వేదన దూరమై ఆనందమనుభవించ గలము. నిజానికి వేదాన్ని చిత్తశుద్ధికి ఉపకరించే పవిత్ర సాధనంగా భావించాలి. చిత్తశుద్ధి లేకుండా వేదవేదాంగాలను ఎంతగా వల్లిస్తే మాత్రం ఏమి ప్రయోజనం?! వేదములెంత పవిత్రమైనప్పటికీ కేవలం ఉచ్చారణ మాత్రంచేత సంతృప్తి కలుగదు. పంచభక్త్యు పరమాన్నములను పశ్చింలో పెట్టుకొని వాటిని స్మరిస్తూ కూర్చున్నంతమాత్రాన పొట్టనిండదు కదా! అట్లే, విలువైన ఔషధాలను వర్జిస్తూ కూర్చున్నంతమాత్రాన రోగనివారణ కాదు. ప్రకాశవంతమైన జ్యోతిని తలచుకొంటూ కూర్చున్నంతమాత్రాన మనసులో ఉన్న అంధకారం పోదు. కనుక, అంతో ఇంతో ఆచరణలో పెట్టి అనుభవించి ఆనందించి అన్యులకు అందించాలి.

వేదమంతయు మంత్రమయమే; 13 కోట్ల మంత్రములు చేరినటువంటిది. ఒక్క మంత్రముచేతనే సర్వదుఃఖములు నివారణ గావించుకొని సమస్త అభీష్టములు నెరవేర్చుకోగల స్థితి ఉన్నప్పుడు ఇన్ని మంత్రములెందుకు ఉచ్చరించాలి? మంత్రమన్న వట్టి మాట మాత్రం కాదు; గొప్ప విశేషములతో కూడిన పదముల సంపుటి ఇది. మంత్రమునుచ్చరించుటలో మనయందున్న దివ్యశక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. మానవుని శక్తినుండి ఆవిర్భవించిన మంత్రస్పందనము

విశ్వవ్యాప్తమైన నాదమునందు లీనమై సర్వత్రా వ్యాపించిన చైతన్య స్వరూపాన్ని ధరిస్తుంది.

మంత్రమునకు మొట్టమొదటిది నిర్గుణ బ్రహ్మకు సూక్ష్మరూపమైన ఓంకారము. ఆ పరబ్రహ్మతత్త్వమే ఓంకార రూపమున అక్షరస్వరూపాన్ని ధరించింది. ఈ నాదమునకు అధిష్ఠాన దేవత సరస్వతి. లోకరీతిగా సరస్వతి బ్రహ్మసతి. ఈ సతీపతుల సంపర్కముచేతనే సమస్త శబ్దములు ఆవిర్భవిస్తున్నవి. ఇక్కడ బ్రహ్మ ఎవరు? సరస్వతి ఎవరు? సర్వభూతములయందు అంతర్భూతమై ప్రసరిస్తున్న వాగ్దేవి. దేహమే బ్రహ్మ, నాలుకనే సరస్వతి. నాలుక, హృదయముల స్పందనముచేత ఏర్పడిన శబ్దమే నాదము. సర్వ వ్యాపకమైన, వాగ్దేవతయైన నాదమే వేదమునకు ఆధారము. అక్షరములు అనేకమున్నప్పటికీ సార్థకత్వం పొందినది ఓంకారం ఒక్కటే. “ఓమ్ ఇతి ఏకాక్షరం బ్రహ్మ” - ‘ఓమ్’ ఒకటే అక్షరము. మిగిలినవన్నీ వివిధ భాషలలోని పదములు. వీటిని అక్షరములని చెప్పుటకు వీలుకాదు. దివ్యత్వంతోకూడిన అక్షరస్వరూపాన్ని మనం అర్థం చేసుకోవాలి. అక్షరమనగా అంతరాధ్యాన్ని గుర్తించడం అత్యవసరమని మంత్రశాస్త్రం మనకు బోధిస్తున్నది.

దేనిని తెలుసుకుంటే మోహం ఉండడానికి వీల్లేకుండా పోతుందో అట్టి తత్త్వమును ప్రబోధించేది ఓంకారము. కనుకనే మంత్రశాస్త్రములో “ఓం కేశవాయ నమః”లోని “నమః” స్థానే “నమమ” అనగా, “నాకు మమత్వము లేదు” అని చేర్చడం. మమత్వం లేకపోవడం నిర్గుణత్వానికి చిహ్నము. ఈ నిర్గుణత్వము చేతనే నిర్గుణ పరబ్రహ్మతత్త్వాన్ని పొందడానికి సాధ్యమవుతుంది. అట్టి నిర్గుణ పరబ్రహ్మమును పొందే నిమిత్తము మంత్రమునకు గొప్ప విలువ నిచ్చారు. అయితే, కొన్ని కోట్ల మంత్రములుచ్చరించవలసిన అవసరమేమిటి? సరియైన స్పందనమేర్పడినప్పుడు

కేవలము ఒక్క మంత్రముచేతనే నిర్గుణ పరబ్రహ్మ తత్త్వములో లీనము కావడానికి అవకాశముంటుంది. అయితే, మానవుని మనస్సు అంతర్ బహిర్ తత్త్వములందు యిమిడి ఉండటంచేత స్పందనము అంత సుస్పష్టంగా రావడానికి వీలుండదు. కనుక, కొన్ని కోట్ల మంత్రములు ఉచ్చరించినప్పుడు కనీసం ఏదో ఒక మంత్రమునకైనను పూర్ణస్పందన మేర్పడుతుంది. నిర్మలమైన స్పందనమేర్పడటానికి కొంతకాలము పడుతుంది. నిరంతర మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తూండడంచేత ఏ సమయమునందో ఒక తీవ్రమైన స్పందనమేర్పడి, ఆ స్పందనముద్వారా దివ్యమైన, అనంతమైన నాదములో లీనమైపోవచ్చు. త్యాగరాజు పాడుతూ పాడుతూ, కొన్ని కోట్ల రామనామము ఉచ్చరించాడట. అన్ని కోట్లు ఉచ్చరించడంచేత ఒక రోజు హృదయం స్పందించిపోయింది. యజ్ఞమునందు కూడా అనేక మంత్రములను ఉచ్చరిస్తారు. పలుకులు హృదయస్పందనమునుండి ఆవిర్భవింపజేసే నిమిత్తం వేదనాదమును శబ్దరూపంలో జగత్తునకు ప్రకటిస్తారు. ఎన్ని మంత్రములను ఉచ్చరించినా, ఆ మంత్రముల ప్రభావము ప్రకృతి, పురుషుల చేరిక మాత్రమే. ప్రకృతి, పరమాత్మల సంబంధము అవినాభావము. రెండూ అన్యోన్య్యాశ్రయములు. ఎడబాటులేనివి.

“ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదన్తి” ఉన్నది ఒక్కటే అయినప్పటికి అనేకవిధములుగా వర్ణిస్తున్నాము. ఒక ఇంటి యజమాని ఉంటాడు. కుమారుడు ‘నాన్నా’ అని పిలుస్తాడు. కోడలు ‘మామా’ అని పిలుస్తుంది. మనవడు వచ్చి ‘తాతా’ అని పిలుస్తాడు. భార్య ‘నాథా’ అని పిలుస్తుంది. నలుగురు నాలుగు విధములుగా పిలిచినంత మాత్రాన వ్యక్తి వేరైనాడా? అదేవిధముగా, ఒక్కొక్కరు భగవంతుని ఒక్కొక్క పేరుతో పిలుస్తున్నారు. “రుద్రాయ నమః”, “వరుణాయ నమః” అని, ఒక్కొక్క మహర్షి భగవంతుని ఒక్కొక్క రూపముతో చూచి ఒక్కొక్క పేరుతో

పిలిచారు. సకాల వర్షములు కురిసి పంటలు పండి జగత్తు సుఖిక్షము కావాలంటే మొట్టమొదట వరుణుని ప్రార్థించాలన్నారు ఋషులు. ఇతడు జలాధిపతి. కనుక, వరుణుని ప్రార్థించినప్పుడు వరుణుని అద్రస్సే చెప్పాలి. “కస్తూరి రావాలి, కుటుంబరావు రావాలి” అంటే వరుణుడెట్లా వస్తాడు? కస్తూరి రావాలనుకొని, కుటుంబ రావును పిలిస్తే కస్తూరి ఎట్లా వస్తాడు? అట్లే, వర్షము కావాలనుకున్నప్పుడు వరుణుడినే పిలవాలిగాని అగ్నిని పిలవడానికి వీలులేదు. మంత్రములను సరియైనరీతిలో నియమనిష్ఠలతో స్వరబద్ధముగా ఉచ్చరించినప్పుడు తక్షణమే ఫలితములు మనకు లభిస్తుంటాయి. ప్రాచీన కాలమందు భారతదేశమునందు జరుగుతూ వచ్చిన ఈ కర్మకాండలు అజ్ఞానముతో కూడినవికావు; అనుభవ రహితములు కావు. ఆనాటి మహర్షులు అనుభవించి, ఆనందించి, అందించిన సుధానిధులు ఈ మంత్రములు. ఈ పవిత్రతత్త్వమును గుర్తించని వ్యక్తులు వీటిని ఏదోవిధముగ పారాయణము చేస్తుంటారు. కాని, దీని అర్థమును, దీని భావమును గుర్తించి పారాయణము చేసే వ్యక్తులు మాత్రం ఆనందమును అనుభవిస్తుంటారు. అర్థము తెలిసికొనక చెప్పిన మంత్రములవల్ల ఏదో కొంత ఫలితముంటుంది కాని పూర్ణ అనుభవమును పొందడానికి వీలులేదు.

అర్థము తెలియక మంత్రములను ఉచ్చరించడం పరిమళమును ఆశించక కేవలము బరువును మోసే గుఱ్ఱమువంటిదని వేదము చెప్పినది. మంత్రములనే బరువును మాత్రము మోస్తున్నాముగానీ, మంత్ర అర్థములనే సుగంధమును స్వీకరించడము లేదు. మంత్రము, దాని అర్థము రెండూ ఎరిగినప్పుడు మనము దివ్యస్వరూపమును సాక్షాత్కరింపజేసుకొనుటకు అర్హుల మవుతాము.

(మూలం: “శ్రీ సత్యసాయి వేదవాణి”)

ధర్మసాయి - వేదసాయి

(గత సంచిక తరువాయి)

“సాయిదాసు”

శ్రీ సత్యసాయి ఆదర్శ విద్యాసంస్థలు

“అధ్యాత్మ విద్యా విద్యానాం”, “సా విద్యా యా విముక్తయే”, “ఆత్మవిద్యయే విద్యకు ఆత్మ”, “సచ్చీల నిర్మాణమే విద్య పరమావధి” అని ప్రబోధించే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ప్రప్రథమముగా నెలకొల్పిన విద్యాసంస్థ అనంతపురం మహిళా కళాశాల. భారతీయ సంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికతలతో కూడిన విద్యను అభ్యసించిన

మహిళలు ఆదర్శప్రాయులైన గృహిణులు, తల్లులుగా మారి, రాబోవు తరాలకు బాధ్యతాయుత పౌరులను అందించగలరనే ఆశయంతో భగవాన్ ముందుగా మహిళల విద్యకే ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. అటుపైన బృందావన్, ప్రశాంతినిలయం విద్యాసంస్థలను నిర్మించారు. డీప్ట్ యూనివర్సిటీగా గుర్తింపబడిన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు ప్రశాంతినిలయాన్ని కేంద్రంగా చేశారు. ప్రశాంతి నిలయంలో శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ హై స్కూల్, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్, ప్రైమరీ స్కూల్స్ కూడా - సాయివిద్యావిధానంలో చిరుప్రాయమునుండే విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు బుద్ధులు గరపి, క్రమశిక్షణతో పెంచి పెద్దచేయటానికి దోహదం చేస్తున్నాయి. కుల, మత, ప్రాంత వ్యత్యాసాలకు అతీతంగా కె.జి. నుండి పి.జి. వరకు విద్యను పూర్తిగా ఉచితంగా అందించటం సాయివిద్యావిధాన విశిష్టత. కాలక్రమంలో దేశ వ్యాప్తంగా దాదాపు 100 సాయి విద్యాలయాలతోపాటు ప్రపంచవ్యాప్తంగా మరొక 50 వరకు శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్స్ - ఆధ్యాత్మికత, సచ్చీల నిర్మాణం, బాలబాలికల సర్వతోముఖ వికాసాలు ముఖ్య అంశాలు, పాఠ్యాంశాలుగా వెలిసాయి, ఇంకా వెలుస్తూనే ఉన్నాయి. విద్యార్థినీ విద్యార్థుల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి బాటలు వేస్తూ - విద్యాపరముగా, వ్యక్తిగత శీలనిర్మాణపరముగానూ ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థినీ విద్యార్థులుగా తయారుచేయటంద్వారా వృత్తి, ఉద్యోగాల్లో వీరిని చాలా ముందంజలో ఉంచగలుగుతున్నాయి.

వేదపఠనంలోనూ సాయి విద్యార్థినీ విద్యార్థులు నిష్ణాతులైయున్నారు. ప్రశాంతినిలయంలో జరిగే వేదపఠనం, భజనలు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొంటున్నారు. ముఖ్యంగా దసరా సందర్భంలో జరిగే వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞంలో - ఉద్దండమైన వేదపండితులతోపాటుగా వేదపారాయణము చేయగల స్థాయికి చేరేటట్లు ఈ వేదంగ్రూపు విద్యార్థులను అనుగ్రహించారు స్వామి.

1972 నుండి ఏటేటా వేసవిలో 'భారతీయ సంస్కృతి - ఆధ్యాత్మికత'లపై నిర్వహింపబడే శిక్షణాతరగతులలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు పాల్గొని ఆయా రంగాలలో నిష్ణాతులైన పండితులనుండి అనేక విశేష అంశాలు విని, గ్రహించ గలిగే అవకాశాన్ని పొందుతున్నారు.

స్వామివారి దివ్య ఆధ్యాత్మిక వారసత్వాన్ని కొనసాగిస్తూ ఈ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ప్రపంచంలో ఏ మూల ఉన్నా తమ దివ్య మాతాపితరులగు శ్రీ సాయి భగవానుని పేర వివిధ సేవాప్రణాళికలలోను, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలోను నిర్విఘ్నంగా తమ సేవలను కొనసాగిస్తున్నారు. ఈవిధంగా భగవానులు ఇప్పటికీ తమ వైదిక ధర్మోద్ధరణ, సనాతన సంస్కృతీ పునరుద్ధరణల ఉద్యమాన్ని విస్తారంగా, ఉధృతంగా కొనసాగిస్తునే ఉన్నారు.

అతిరుద్ర మహాయజ్ఞములు

2006 ఆగస్టులో ప్రశాంతినిలయంలోనూ, 2007 జనవరిలో చెన్నైలోనూ - ప్రపంచశాంతికై, భగవానులు నిర్వహింపచేసిన అతిరుద్ర మహాయజ్ఞములను లక్షలాదిగా తరలివచ్చిన జనులు ప్రత్యక్షముగా గాంచి, తమ జన్మలు ధన్యములను గావించుకొన్నారు. ఒక్కొక్కటి 11 రోజులు చొప్పున సాగిన ఈ మహాయజ్ఞములలో - 11 యజ్ఞ కుండములు, ఒక్కొక్కదానివద్ద 11 మంది ఋత్విక్కులు, ఒక్కొక్కరు రోజుకు 11 మార్లు నమకం + చమకం పారాయణం చేస్తూ, మొత్తం 11 రోజుల్లో 14,641 రుద్రపారాయణాలు చేయటమే "అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం".

“ప్రేమస్వరూపులారా! అతిరుద్ర మహాయజ్ఞ మనేది ఉత్తమమూ, పవిత్రమూ అయినది. ఈ యజ్ఞము మానవునియొక్క ఉద్ధరణకోసమని, విశ్వమానవ కల్యాణంకోసమని నిర్వహిస్తున్నాం. మీరందరూ క్షేమంగా, ఆనందంగా, సుఖ సంతోషాలతో జీవింతురు గాక!”

అని భగవానులు యజ్ఞ వీక్షకులకు ఆశీరనుగ్రహాలు ప్రసాదించారు. ఈరీతిగా, దేశవిదేశాలనుండి విచ్చేసిన లక్షలాది భక్తుల జీవితాలు ధన్యములు గావిస్తూ - తమ

వైదిక ధర్మోద్ధరణ ఉద్యమంలో మరొక రెండు విశిష్ట ఘట్టములను విజయవంతంగా నిర్వహింపజేశారు.

సాయి సేవాసంస్థలు - స్వస్వరూప జ్ఞానమార్గములు

1963 మార్చి 18వ తేదీన ప్రశాంతినిలయంలో స్వామి సన్నిధిలో నెలకొల్పబడిన శ్రీ సత్యసాయి భజన కేంద్రము, గత ఆరు దశాబ్దాలలో జిల్లా, రాష్ట్ర, జాతీయ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలలో భారతదేశంలో 8000, వివిధ దేశాలలో అంతర్జాతీయంగా 2000 శ్రీ సత్యసాయి సేవా కేంద్రాలుగా క్రమక్రమంగా విస్తరిస్తునే ఉంది. కేవలం భజనలతోనే తృప్తిచెందక, తోటి మానవులకు, ఇతర జీవులకూ అవసరమైన సేవలందిస్తూ, సేవాయోగములోనే ఆధ్యాత్మికానుభూతి, దైవభావములను అనుభవించగలరని భక్తులను సేవోన్ముఖులుగా ఉత్తేజితులను గావించారు, భగవానులు. సాయి భక్తుల కుటుంబాల్లోని సభ్యులందరూ ఈ సేవాసంస్థలలో పాల్గొని సేవలందించేందుకు వీలుగా - సేవాసమితిలో సేవావిభాగము, మహిళావిభాగము, బాలవికాస్, ఆధ్యాత్మిక విభాగములను ఏర్పరచారు. వీటి ద్వారానే కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన యోగములను అందరికీ అందుబాటులోనికి తీసుకొచ్చారు. ఆధ్యాత్మికత పునాదిగా సేవలను నిస్వార్థంగా, నిరహంకారముగా అందించ గలగటమే సాయి సేవాసంస్థల అసలు పరమావధి. భక్త సేవకులకు నవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళిని, దశ ఆదేశ సూత్రాలనూ ప్రసాదించటంద్వారా, శ్రీ స్వామివారు నిత్యజీవితంలో ఆధ్యాత్మికతను, ఆదర్శ జీవనమును అనుసరించటానికి రాజమార్గం వేశారు. ఇక 5 నుండి 14 సం॥లలోపు వయస్సుగల బాలల సర్వతోముఖ వికాసానికై 3 గ్రూపులుగా 3 దశలలో మొత్తం 9 సం॥ల ఆధ్యాత్మిక, మానసిక, దైహిక, వైజ్ఞానిక, వికాసాలతో సచ్చీల నిర్మాణము లక్ష్యంగా 'బాలవికాస్' విభాగము ఏర్పరచారు. వారికి ఆధ్యాత్మిక, నైతిక, మానవతావిలువలలో సరళమైన విద్యగరపేందుకు గురువులను ఏర్పరచారు. సర్వమత ధర్మ ఏకత, వివిధమతాల ప్రవక్తలు, మహనీయుల జీవిత గాథలు, భారతీయసంస్కృతి, వేదపఠనము, వివిధ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాల పరిచయం ఇత్యాది పాఠ్యాంశాలతో కూర్చిన 'బాలవికాస్' ప్రణాళికలో - బాలులు వారి లౌకిక

విద్యను తమ పాఠశాలల్లో కొనసాగిస్తున్నే, ప్రతి ఆదివారం 'బాలవికాస్' తరగతులకు హాజరవుతారు. తద్వారా లేతవయస్సునుండే బాలబాలికలు భారతీయసంస్కృతి ఆధ్యాత్మికతలతోపాటే, వివిధ ప్రపంచ మతముల బోధనలు, ప్రవక్తల జీవిత గాథలు తెలుసుకుంటారు. సంగీత, నృత్య, నాటక కళారూపాలలో శిక్షణ పొందుటయే గాక, నిశ్శబ్దంగా కూర్చోవటం, సామూహిక గానం, సామూహిక సేవాకార్యక్రమాలలో కూడా బాలవికాస్ పిల్లలు ప్రవేశిస్తారు. లేతవయస్సునుండి బాలలలో ఆధ్యాత్మిక, నైతిక విలువలు చిగురింపజేయటంద్వారా - భగవాన్ వైదిక ధర్మోద్ధరణ, సనాతనధర్మ పునః ప్రతిష్ఠాపనలనే తమ అవతార లక్ష్య సాధనకు భద్రమైన పునాది వేశారు. ప్రపంచవ్యాప్త ఉద్యమంగా 'బాలవికాస్' - ఇ. హెచ్. వి (మానవతావిలువలలో విద్య), 3 హెచ్. వి (హెడ్, హార్డ్, హేండ్స్) విలువలు, వీటికి పరాకాష్ఠగా 20వ శతాబ్దపు వేదముగా శ్రీస్వామివారు ప్రతిపాదించిన 'ఎడ్యుకేర్' (అంతర్గతంగా మానవునిలో ఉన్న విలువలను - ఆచరణాత్మకంగా వెలువరించి, ప్రకటించటం) - ఇలా వివిధ పరిణామగతులతో వికసించి ప్రపంచవ్యాప్తంగా "శ్రీ సత్యసాయి విద్య" (సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ - ఎస్. ఎస్. ఇ) గా రూపాంతరం చెందింది.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలలో భజనలు, వేదపఠనం, ఆధ్యాత్మిక అంశాల అధ్యయనం (స్టడీసర్కిల్సు) ద్వారా వేదోద్ధరణ, సనాతన ధర్మ ఉద్ధరణలను సంకల్పించారు శ్రీస్వామివారు. వారు ఆదేశించిన ప్రకారం నేడు - ప్రశాంతినిలయంలో, శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలలో, వైద్యసంస్థలలో, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అనేక దేశాలలోగల శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రాలలో, శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాలలో - అంతటా - ముఖ్యంగా యువజనులందరూ కలసి - వేదపారాయణం సామూహికంగా, వ్యక్తిగతంగా నిత్యం కొనసాగిస్తున్నారు. "ధర్మసాయి - వేదసాయి" అయిన మన భగవాన్ బాబావారు సార్థకనామధేయులై, తమ అవతారోద్యమ లక్ష్యాలను సిద్ధింపజేసుకున్నారనుటకు ఇంతకన్నా తార్కాణం ఏముంటుంది?! ❖

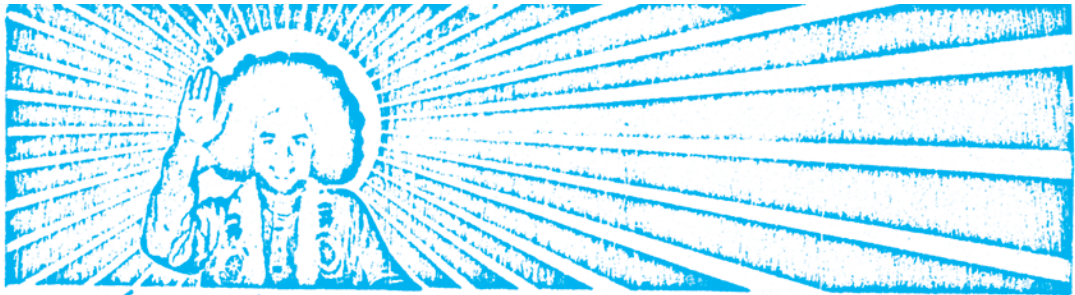
తైలోక్యపతి

డా॥ జంధ్యాల మహాతీశంకర్

నాల్గు ముఖములు లేనట్టి నలువ యెవరో?
కరయుగమున వరలు శ్రీహరి యెవండో
ఫాలమున కన్ను లేనట్టి శూలి యెవరో
అట్టి తైలోక్యపతి సాయి కంజలింతు

నీ నామమ్ము సమస్త పాప హరమా
నీ దర్శనంబెన్న బ్ర
హ్మనందంబది; నీ పదార్చనము
పాపానీక విధ్వంసమా
కానన్ నాకు భయంబికేమిటి?
నీ కాలామరన్ నమ్మితిన్
జ్ఞానజ్యోతి నొసంగి కావగదవే!
సర్వేశ! సాయిప్రభూ!

వానిది భాగ్య వైభవము; వానిది
పుణ్యవిశేష మీ మహిన్
వానిది దివ్య జీవనము;
వానిది సార్థక జన్మమందు - నె
వ్వాని హృదంతరంబున అపార
కృపాకరమూర్తి దివ్య రూ
పాన వసించు 'సాయి భగవానుడు'
సర్వజగద్విధాతయై

Sri Sathya Sai Baba

PRASANTHI NILAYAM, P.O. ANANTAPUR DIST. (A.P.)

మూర్తి! యేసుగీ ఆశీర్వాదములు. దేవదాసమనవంశము
రాజుగీ యేసుగీ కలయగుదును సేయులు. ఆనందము.

నిత్యోత్తర నిలయునైన సాయుధి వాల్మీకిశ్రవణము జనిపుకొను
యే శేషము జన్మల యిచ్చుకాము మాత్రమే నెప్పోకెప్పు. సాయు జన్మలవచ్చు
నయినాయి. తకవిధముగీ జన్మల యిచ్చుకాము సాయు ఉత్తరము కావ
చ్చు. సాయుయే సర్వలహము. వాంఛ నింపుక వైఖరము వేరొందుచును

సాంపద్యములు. పూర్వము కలిగిన తొలి నోట లగ్నికాదు
కమల, సుఖము. భక్తియు, దయా, ప్రేమ, దేహాది నష్టగుణములు మాట
లతోగానీయును ప్రాంతలతోగానీ కావరాని శుభములుగా, శాంతి, సుఖము
లు ఆవిష్కరమును నూతనవిధములకాగా, విలువకు విలువకుగా విలువకు
పురుగులకాగా ఆమునున్న శాంతి కలగని దైవాధారక నశ్చియేయై దైవదైవ సా
దమును దేహించుచున్నది. ఆత్మజ్ఞానమునై యే ఆనందము నిలుచు
చును. విశిష్టతనయై మునుపేయులు. తాత్పర్యములు.

యోగ్యమైన మూలక జ్ఞానమును మూర్తిగీయును మాత్రమేనవి
లక్షయగుననలకు ముదిలగులకు విశిష్టతను విశిష్టము. భక్తకన్యను ముఖ
కసాక్షాత్తర వ్రాయును గీతపదకలమే కలగని కలయజ్ఞాన. జ్ఞానమునై
యేమియునును మూలకజ్ఞానమునైయున్నది. బ్రహ్మచర్యమునై సాధించు కేళ
యైయును మూలకజ్ఞానమునైయున్నది. మూలకజ్ఞాన మునయగును
లగ్నికాదు. కాన విలువలకు మూలకజ్ఞానమునైయున్నది మూలకజ్ఞాన మున
దేవదాసములకును పునీతాత్మములకు మూలకజ్ఞానము గాంచును

కాంచునుగాక. ఆయురారోగ్యమునంద, ఆయుర
ములగీ ఆయురమునంద ఆయురము

విశిష్ట

విశిష్ట మూలక

MAANASA BHAJANE GURU CHARANAM DUSTHARA BHAVA SAGARATHARANAM

దివ్యకల్పతరువులే మన దేవాలయములు

మూర్తీ! అందుకో ఆశీర్వాదములు. అందె నీవంపిన వందనములతోటి అందలి విషయ కుసుమములు. ఆనందము.

నిత్యోత్సవ నిలయుడైన సాయికి వార్షికోత్సవము జరుపుకొనుట కేవలము భక్తుల ఉత్సాహమని మాత్రమే చెప్పవచ్చు. సాయి భక్తుల హృదయస్థాయి. వక విధముగా భక్తుల ఉత్సాహమే సాయి ఉత్సవము కావచ్చు. సాయియే సర్వుల హాయి. దానిని మించిన వైభవము వేరొండు లేదు.

పాపమన్న భయము, పుణ్యమన్న కోరిక లేని నేటి లోక నాటకమున, సత్యము, ధర్మము, దయా, ప్రేమ, అహింసాది సద్గుణములు మాటలలో రాణించుచు చేతలలో కానరాని ఈ కాలములో, శాంతి సహనములు ఆరిపోవుచున్న దూరదీపములవలె,

మిణుకు మిణుకుమని మిణుగురు పురుగులవలె ఆడుచున్న ఈ అవనిలో దైవారాధన వక్కటియే ధైర్య ప్రసాదమును అందించుచున్నది. ఆత్మవిశ్వాసమొక్కటియే ఆనందము నిచ్చుచున్నది. మిగిలినవన్నియు మించు వెలుగులు, తాత్కాలికములు.

అమూల్యమైన మానవ జీవితమును మాణిక్యమును మాలిన్యమైన విషయవాసనలను మసిబొగ్గులకు విక్రయించుట విచారము. భగవన్నామ సుధారసాస్వాదన చేయుచు గడిపిన కాలమే కలిలో కాంతిజ్యోతి. అట్టి జ్యోతిని వెలిగింప యత్నించుటే మానవజాతియొక్క నీతి. ఇట్టి నీతిని ప్రసాదించు కేంద్రములే మన భారతీయుల దైవమందిరములు. మానవ జీవిత హృదయములలో ఆధ్యాత్మిక భావమందారములు విరియించు దివ్యకల్పతరువులే మన దేవాలయములు. కాన, మీరు సలుపు పవిత్ర కర్మలలోని మర్మమును యెరిగి చేరిన ధన్యజీవులు పుణ్యమును, పురుషార్థమును సార్థకము గావించుకొందురుగాక! ఆయురారోగ్య ఆనంద, అనుగ్రహములతో ఆత్మానందమును అనుభవించురుగాక!

ఇట్లు
బాబా

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 15వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

క్రిందటి సంచికలో మనము సత్సంగ ప్రాశస్త్యం గురించి చెప్పుకున్నాము. సత్సంగంలో ప్రశ్నోత్తరాల రూపంలో ప్రస్తావనకు వచ్చిన మరికొన్ని అంశాలను ఇప్పుడు చెప్పుకుందాము.

1. నవవిధ భక్తిమార్గములలో 'శ్రవణం' మొదటిది అంటారు కదా! దాని ప్రాధాన్యత ఎట్టిది?

“అంతా నాకే తెలుసు”, “నీ మాటలు నేను వినే దేమిటి?!” ఇలాంటి విపరీత ధోరణి ఈనాడు కుటుంబం దగ్గర్నించి దేశస్థాయివరకు వ్యాపించింది. ఎదుటివారి మాట వినడానికి చాలామంది ఇష్టపడరు, సిద్ధపడరు. మన మాటపై ఎదుటి వ్యక్తికి గౌరవం లేకపోతే మన మాటను మనమైనా గౌరవించుకోవాలి గదా! కనుకనే, పెద్దలు కొన్ని సందర్భాల్లో మౌనం వహిస్తారు. ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక విషయాలు విని గ్రహించడానికి తగిన శ్రద్ధ, ఓపిక, చెప్పేవారిపైన గౌరవ మర్యాదలు ఉండాలి. చెప్పే విషయాలను యథాలాపంగా కాకుండా భక్తి, శ్రద్ధలతో ఆలకిస్తే అదే నవవిధ భక్తిమార్గాలలో ప్రథమస్థానం పొందిన 'శ్రవణం' అనిపించుకుంటుంది. వేరే ఆలోచనలు లేక ఏకాగ్ర దృష్టితో వినాలి. జిగిషతో కాక జిజ్ఞాసతో వినాలి. ఈ మార్గంలో పరీక్షితు ఆదర్శప్రాయుడు. అతనిలో భగవత్తత్వాన్ని తెలుసుకోవాలనే తపన, ఆరాటం తీవ్రంగా ఉండడంచేత ఆ శ్రవణమే తపస్సుగా మారిపోయింది.

మనం అనేక సంవత్సరాలుగా భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాలు వింటున్నాము. వారు రచించిన వాహినీ సాహిత్యం చదువుతున్నాము. సందర్భోచితంగా వారు చెప్పిన పౌరాణిక గాథలు, సందేశాత్మకమైన చిన్నకథలు వింటున్నాము. అత్యంత ఆసక్తికరంగా, పామరులకు సైతం అర్థమయ్యేవిధంగా బాబావారు కథావిశేషాలను వివరించే తీరు అద్భుతము, అనితర సాధ్యము. ఇక్కడ నాలుగు అంశాలను ప్రధానంగా పేర్కొనవచ్చు.

మొదటిది - పౌరాణిక గాథలలో ఏ పాత్రనూ కించపరచకుండా వ్యక్తీకరించడం. పాత్ర ఎటువంటిదైనా దాని విశిష్టతకు, మానవాళికి అది అందించే సందేశాలకి ప్రాధాన్యత నివ్వడం.

రెండవది - ఆయా పాత్రలచేత పలికించే పలుకుల ద్వారా భగవాన్ మన ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి తగిన సందేశ అదేశాలను అందిస్తారు. అవసరమైనచోట హెచ్చరికలు చెయ్యడం కూడా జరుగుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో కొన్ని మాటలు మనల్నే ఉద్దేశించి అంటున్నారా అనికూడా అనిపిస్తుంది. పరోక్షంగా మనకు కర్తవ్య కర్మలను, ధర్మ మర్మములను తెలిపినట్లుంటుంది. చెప్పే విషయాన్ని

మన జీవితాలకు అన్వయించినట్లుంటుంది. శ్రోతలలో ప్రతి ఒక్కరికీ, “నాకే చెపుతున్నారు”, “నాగురించే మాట్లాడుతున్నారు” అన్న అనుభూతి కలుగుతుంది.

మూడవది - ఏ కథనైనా కేవలం కథను చెప్తున్నట్లుగా చెప్పరు, అంతర్లీనమైన సందేశం ప్రధానంగా వివరిస్తారు. దానికి సంబంధించి వారి వ్యాఖ్యలు మానవాళికి దివ్య జ్ఞానదీపికలుగా, మార్గదర్శకసూత్రాలుగా నిలుస్తాయి.

నాల్గవది - రామాయణ భాగవతాదులగురించి బాబావారు ప్రసంగిస్తూంటే, కొన్ని సందర్భాలలో మూలగ్రంథాలలో లేని విషయాలనుకూడా చెప్పడం జరుగుతుంది. ఈ విషయాన్ని సుప్రసిద్ధ పండితులొకరు భగవాన్ తో ప్రస్తావించగా, “రామునిగురించి వాల్మీకి తనకు తెలిసిన విషయాలు రచించాడు. కానీ, రాముడే స్వయంగా తనగూర్చి వివరిస్తున్నప్పుడు మూలగ్రంథంలో లేని విషయాలు కొన్ని చోటుచేసుకోవడం సహజమే కదా” అన్నారు, నర్మగర్భంగా.

2. భాగవతులంటే ఎవరు?

మనకు తెలిసిన బాహ్యచిహ్నాలు భక్తికి లక్షణాలు కావు. భగవత్ జిజ్ఞాస కలిగి, బాహ్య, అంతర్ ఇంద్రియములద్వారా భగవదనురక్తిని పెంపొందించే భక్తిభావములను అనుభవించడానికి ఎవరు ఆరాట పడతారో వారినే భాగవతులని అంటారు. అంటే, భగవదనురక్తి, భగవదనుభవము ప్రధానమైనవి.

ఒకసారి దసరా ఉత్సవాలకు విచ్చేసిన పండితుల నుద్దేశించి బాబావారు, “భాగవతం అంటే ఏమి?” అని అడిగారు. “భగవత్కథ” అని ఒకరన్నారు. “భగవంతుని లీలావిభూతి” అన్నారు మరొకరు. “భగవంతుని మహిమ, భక్తుల అనుభవాలు” అన్నారు మరో పండితులవారు. వాళ్ళు చెప్పినవన్నీ విని, “భ = భక్తి, గ = జ్ఞానము, వ = వైరాగ్యము, త = తత్త్వము, ము = ముక్తి. భాగవత గ్రంథసారం ఇదే! భాగవతం’ చదివితే ‘బాగవుతాం” అని వివరించారు, భగవాన్.

3. అవతారతత్వాన్ని, అవతార ప్రయోజనాలను మనము ఏప్రకారం అర్థం చేసుకోవచ్చు?

“భక్తుల భావరూపమే భగవంతుడు” అన్నారు భగవాన్. కనుక, అవతారాల విషయంలో వాదాలకు, భేదాలకు ఆస్కారం లేదు. అవతార లక్ష్యలుగా మనం ప్రధానంగా చెప్పుకునేవి - దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ. అయితే, ఇది కేవలం ఒక భాగమేనని, “ధర్మరక్షణ, సాధుపోషణ, భక్తుల ఆనందరసము” - ఇవి మిగిలిన భాగములని వివరిస్తూ, భగవంతుడు అవతరించడం కేవలం భక్తులను అనుగ్రహించటానికే అని నొక్కిచెప్పారు భగవాన్. “అవు పాలు దూడకొరకే కదా! అయితే, దానివల్ల మనముకూడా ప్రయోజనం పొందుతాము. అట్లే, అవతార ప్రయోజనాల్లో భక్తోద్ధరణ ప్రధానం. దుష్టశిక్షణ, ధర్మరక్షణ మొదలైనవి అనుషంగిక ప్రయోజనాలవుతాయి” అన్నారు.

4. మత్స్య కూర్మ వరాహ నారసింహాది దశావతారముల సందేశమేమి? ఇన్ని రూపాలు దేన్ని తెలియజేస్తాయి?

భగవంతునికి జీవులన్నీ సమానమే. భేదమల్లా కేవలం రూపనామములలోనే ఉంది. దీనికొక చక్కని ఉదాహరణ ఇచ్చారు స్వామి. ఒకే కరెంటు వేర్వేరు యంత్రములందు చేరి వేర్వేరు ఫలితాలందించడం మనకు నిత్యానుభవమే! ఫ్యాన్లు, హీటర్లు, రెఫ్రిజిరేటర్లు ఇవన్నీ ఒకే కరెంటువలన పనిచేస్తున్నాయి కదా! అదేవిధంగా భగవంతుడు అనేక రకములైన ఉపాధులలో చేరి అనేక ప్రయోజనములను అందిస్తున్నాడు.

5. మనిషిలో దుర్గుణాలు దేనివల్ల ప్రారంభమౌతున్నాయి? వాటిని నిర్మూలించుకునే మార్గమేమిటి?

ఈవిషయంలో సందేహానికి ఆస్కారం లేకుండా చక్కని సమాధానమిచ్చారు భగవాన్. మనిషికి జన్మాంతర సంస్కారంవల్ల సంప్రాప్తించేవి కొన్ని, శిక్షణ (లేక) సాధన ద్వారా తాను సాధించుకోవలసినవి కొన్ని. ఉదాహరణకు, పుట్టిన పిల్లవాడు పాలు త్రాగుతాడు. ఎవరు నేర్పరు? అవుదూడ తల్లి పొదుగును చేరుతుంది. ఎవరు నేర్పరు? ఇక, మన విషయానికి వస్తే విషయభేగాలు ఎలా వచ్చాయి? మనిషి పెరిగేకొలదీ కోప, తాప, ఈర్ష్య, అసూయాది దుర్గుణాలుకూడా పెరుగుతున్నాయి. ఈ దుర్గుణాలన్నింటికీ మూలకారణం విషయవాంఛలే! వీటిని

అధిగమించడమెలా? విషయానక్తి హృదయంలో పాతుకు పోయి పవిత్ర కర్మలపై ఆసక్తి, ప్రేమ కలుగకుండా చేస్తున్నది. చంటిపిల్లలు అన్నం తినటానికి ఇష్టపడరు. అయినా అభ్యాసంవల్ల క్రమేణ అన్నంపట్ల రుచి మరిగి పాలను వదలిపెడతారు. రీడింగ్, రైటింగ్, టాకింగ్, వాకింగ్ అన్నీ శిక్షణద్వారానే వస్తాయి. అదేరీతిగా, నిరంతర సాధనచేత మనకు పవిత్ర కర్మలపై ఆసక్తి, ప్రేమ కలిగే అవకాశం ఉంది. అందుకే సాధన చేయాలి.

ముఖ్యంగా భగవద్భావమును అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. అసలు భగవంతుడు కొలువై ఉండే స్థానమేది? పుణ్య క్షేత్రములా? దేవాలయములా? అవి మనశ్శాంతికి నిర్మల ప్రశాంత వాతావరణము నందించగలవు. అంతేకానీ దైవం అక్కడ మాత్రమే కొలువై ఉన్నాడనుకోవడం పొరపాటు. కైలాసం, వైకుంఠం మొదలైనవి భగవంతుని 'బ్రాంచ్ ఆఫీసులు' మాత్రమే, 'హెడ్ ఆఫీసు' భక్తుని హృదయమే అన్నారు భగవాన్. వెలుతురు రాగానే చీకటి తొలగి

పోయినట్లు భగవంతుణ్ణి మన హృదయవాసిగా గుర్తించి వర్తించిన మరుక్షణంలో కామ క్రోధాది అరిష్టద్వర్గములు పారిపోతాయి. కనుక, హృదయవాసిని నిరంతరం తలచుకోవాలి. అప్పుడే మన నిజస్వభావములైన సత్యం, శాంతి, ప్రేమ ప్రకాశిస్తాయి. దీనిని పురస్కరించుకొని బలే మాట అన్నారు బాబావారు - “మానవుని హృదయమందు వాసుదేవుడు వాసము చేసిన వసుదేవుడు చేరుటకు వీలుండదు.” కానీ మనము వాసుదేవుడు, వసుదేవుడు (దైవము, ధనము) ఇరువురూ కావాలని ఆశిస్తున్నాము. “హృదయం డబుల్ సోఫాసెట్ కాదు, మ్యూజికల్ ఛైర్ కాదు. అది సింగిల్ సోఫా. అందులో దైవానికి మాత్రమే చోటివ్వాలి. దైవం ఉండవలసిన స్థానంలో ధనానికి చోటిస్తే ‘రెంటిక్కి చెడ్డ రేవడి’ అన్నట్లుగా మనిషి దయ్యంగా మారుతాడు” అని హెచ్చరించారు భగవాన్.

6. ఆధ్యాత్మిక సాధనవలన సిద్ధించేది ఏది?

ఏం చేసినా ఫలితాన్ని కోరడం మనసు స్వభావం. పుణ్యకర్మలు ఫలానక్తితో చేస్తుంటాము. మరి ఆధ్యాత్మిక సాధనవలన లభించే ఫలితమేమిటి? “మనోస్థాయిని అధిగమించడం జరుగుతుంది, మాయ తొలగిపోతుంది, మాధవత్వము (లేక) సాయుజ్యము సంప్రాప్తిస్తుంది.” మాయ అనేది మనసువరకే పరిమితము. అది దాటితే, మనోలయం అనండి, అమనస్క స్థితి అనండి, దానివలన మాయ పటాపంచలైపోయి మనకు దైవానుభూతి కలుగుతుందన్నారు భగవాన్. అదే మానవ జీవిత గమ్యం.

సైన్సు ప్రకారం, ఖనిజ పదార్థము కాలానుగతిన వృక్షముగా పరిణమించింది. ఆ తరువాత జంతుజాలము, చివరకు మానవజాతి ఉద్భవించిందంటారు. మరి తరువాత జరగవలసిన పరిణామమెలాంటిది? “సద్గుణ సాంగత్యముతో హృదయాన్ని సర్వేశ్వరస్థానంగా రూపొందించుకొని మాధవత్వంగా పరిణామమొందవలసి యున్నది” అన్నారు భగవాన్.

సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే - జంతు లక్షణములను వీడి, మానవత్వమును పెంపొందించుకొని, మాధవత్వమును అనుభవములోకి తెచ్చుకోవాలన్నమాట.

(సశేషం)

కనువిప్పు కలిగించిన కారుణ్యమూర్తి

డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి

ఇది అనేక సంవత్సరాల క్రిందట జరిగిన సంఘటన. వేసవి సెలవులు ముగిసి క్రొత్త విద్యాసంవత్సరం ప్రారంభమైన తొలి రోజులవి. ఉన్నత విద్యకోసం శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలో క్రొత్తగా చేరిన ఒక విద్యార్థి ఒకనాడు దర్శన సమయంలో భగవాన్ చేతికి ఒక లేఖ అందజేశాడు. కరుణారసపూరిత దృక్పథంతో, మందస్థిత వదనంతో భగవాన్ ఆ లేఖ నందుకొని నెమ్మదిగా అడుగులు వేస్తూ మందిరం వరండాలోకి వచ్చారు. ఆ లేఖను తెరిచి చూడకుండానే ఒక అధ్యాపకుని చేతికిచ్చి ఏదో చెప్పారు. కొద్ది క్షణాల్లో భజన హాలునుండి ఒక మైకు తెప్పించారు. ఆ లేఖలోని విషయాన్ని భక్తులందరికీ చదివి వినిపించవలసిందిగా ఆదేశించారు. ఇంతకీ ఆ విద్యార్థి వ్రాసిందేమిటి? “భగవాన్! ఈ సృష్టిలో పశు పక్షి మృగాదులు సహితం పరిపూర్ణమైన స్వేచ్ఛను అనుభవిస్తూండగా మానవులుగా పుట్టిన మేము మాత్రం స్వేచ్ఛ ననుభవించకూడదా? క్రమశిక్షణ పేరుతో మా స్వేచ్ఛకు కళ్ళెం వేయడం న్యాయమా?” అని అడిగాడు ఆ విద్యార్థి. బహుశా ఇది ఆ విద్యార్థికి మాత్రమే కాక సర్వజనులకూ సంబంధించిన విషయమని భావించారు కాబోలు, ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంగా భగవాన్ ఆరోజున సాయికుల్యంత్ హాలులో యావన్మానవాళికి మహత్తరమైన జ్ఞానబోధ గావించారు:

“చూడు నాయనా! నీ సందేహానికి సమాధానం నీవడిగిన ప్రశ్నలోనే ఉన్నది. భగవంతుడు ఈ సృష్టియందు ఏర్పరచిన నియమాన్ననుసరించి ప్రతి జీవికూడను తనకు స్వాభావికమైన స్వేచ్ఛను అనుభవించవచ్చును. ఆప్రకారంగానే పశువులు పశుస్వేచ్ఛను, పక్షులు పక్షిస్వేచ్ఛను అనుభవిస్తున్నాయి. అందులో దోషం లేదు, సమస్యకూడా లేదు. కానీ, సమస్య ఎప్పుడు తలెత్తుతుందంటే, మానవునిగా పుట్టి మానవ స్వేచ్ఛను కాకుండా కేవలం పశుస్వేచ్ఛనూ, మృగస్వేచ్ఛనూ అనుభవించాలని నీవు ఆశించినప్పుడు. అది అనైతికమూ, అనాచారముకూడా. అసలు ఏది నిజమైన స్వేచ్ఛ? స్వ + ఇచ్ఛ = స్వేచ్ఛ. ‘స్వ’ అనగా ఆత్మ. కాబట్టి, ఆత్మయొక్క ఇచ్ఛను నీవు అనుసరించాలి. ఆత్మభావమే నీ స్వభావంగా ఉండాలి.

రెండు రెక్కలు లేకున్న పక్షి ఎగురలేదు. అట్లే, నియమ నిగ్రహాలు లేకపోతే మనిషి ఉన్నతస్థాయికి చేరుకోలేదు. బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్న్యాసాశ్రమాలకు సంబంధించి వేదశాస్త్రాలు వేర్వేరు నియమాలను, ధర్మాలను నిర్దేశిస్తున్నాయి. తదనుగుణంగా విద్యార్థులు విద్యార్థి ధర్మాన్ని, గృహస్థులు గృహస్థ ధర్మాన్ని పాటించాలి. ఈప్రకారం ఎవరికి నిర్దేశించిన ధర్మాన్ని వారు అనుసరించాలి. విద్యార్థులు విషయార్థులు కాకూడదు. జీవిత భవనానికి విద్యార్థి దశ పునాదివంటిది. ఈ ‘పునాది’ని భద్రం చేసుకోవాలంటే లేత వయస్సునందే ఆధ్యాత్మికంలో ప్రవేశించాలి. ఇంద్రియాలకు దుర్గుణాలనే నిప్పు అంటుకోకుండా జాగ్రత్త పడాలి. ఇల్లు కాలుతుంటే బయటికి పరుగెత్తగలవుకానీ, ఇంద్రియాలే కాలుతుంటే ఎక్కడికి పరుగెత్తగలవు? యౌవనంలో ఇంద్రియాలను దుర్వినియోగం చేసి వృధాప్యంలో ‘దేవుడా’ అని దేవులాడితే లాభమేమి? కాబట్టి, మీ అభ్యుదయముకొరకే క్రమశిక్షణతోకూడిన ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానమును ఇక్కడ నిర్దేశించినాము. స్వామి సంకల్పాన్ని మీరు చక్కగా అర్థం చేసికొని, కేవలం ఆకార మానవులుగా కాక ఆచార మానవులుగా జీవించి, ప్రతి క్షణమునూ మీ ఆధ్యాత్మిక పురోగతికై వినియోగించి జన్మను సార్థకం చేసుకోండి.”

సాయిసేవాభాగ్యం మన ఆధ్యాత్మిక పురోగతికే!

రిచర్డ్ బాక్ (యు.ఎస్.ఎ.)

[భగవాన్ కి భౌతికంగా ఎంతో సమీపంలో నివసిస్తున్నప్పటికీ ‘కమలం క్రింద కప్పల మాదిరి’ కాలం గడుపుతుంటే ప్రయోజనమేమిటని భగవాన్ పలు సందర్భాలలో ప్రశ్నించారు. సుదూర తీరాల నుండి విదేశీయులు అనేక వ్యయప్రయాసలకోర్చి ‘తుమ్మెదల’ మాదిరి తరలివచ్చి ‘మకరందాన్ని’ గ్రోలి తరిస్తున్నారని కొనియాడుతూ, “వాళ్ళు ఫారినర్స్ (విదేశీయులు) కాదు, ‘ఫార్-నియర్స్’ (దూరంగా ఉన్నా దగ్గరివారే) అన్నారు. అటువంటి ‘ఫార్-నియర్’ భక్తులలో స్వర్గీయ రిచర్డ్ బాక్ ఒకరు. వారు ‘స్పిరిచువల్ ఎడ్యూస్ మెంట్ ఆఫ్ ది ఇండివిజువల్ (SAI) అనే సంస్థను స్థాపించడమేగాక భగవాన్ పై ఎన్నో లఘుచిత్రాలను నిర్మించారు]

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి అవతరణ, సందేశాలనుగురించిన శుభవర్తమానము లఘుచిత్రాలు, ఫోటోలు మరియు టేప్ రికార్డర్ క్యాసెట్లద్వారా ప్రపంచవ్యాప్తం కావడానికి ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఎంతగానో దోహదం చేసింది. భారతీయులనుగానీ, విదేశీయులనుగాని ఎవరిని అడిగినా సరే, తమకు భగవాన్ గురించిన తొలి పరిచయం ఒక లఘుచిత్రము ద్వారానో లేక ఒక ఫోటోద్వారానో, లేక ఒక పుస్తకం ద్వారానో జరిగిందనే చెప్తారు. నా అనుభవం కూడా అలాంటిదే!

అయితే, మనం ఈ లౌకిక ప్రపంచంలో భౌతిక జీవితం గడుపుతుండడంచేత మనకి భగవాన్ తో ఏర్పడిన తొలి పరిచయం ఆవిధంగా జరిగిందేనని మన బాహ్యదృష్టికి అనిపించినప్పటికీ నిజానికి భగవాన్ కి మనం క్రొత్తవారము కాదనీ, వారితో మనకి గల అనుబంధము సనాతనమైనదని క్రమక్రమేణ గ్రహించగలుగుతాము. వారినిగురించి తెలుసుకోవడంలో ఈ ఆధునిక విజ్ఞాన సాధనాల పాత్ర కేవలం యాదృచ్ఛికమే. భగవాన్ స్వీయ సంకల్ప, సామర్థ్యాలతో తమంతట తాముగా తమ భక్తులను చేరుకుంటారు.

నేను కొన్ని సంవత్సరాలపాటు ధ్యానసాధన చేశాను. తత్వ శాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేశాను. ఆ తరువాత 1968 నాటి తొలిరోజులలో ‘నాకు మార్గదర్శకుడిగా ఉండగల గురువు ఎవరు?’ అన్న ప్రశ్న నాలో ఉత్పన్నమైంది. ఆ సమయంలో నేను కలుసుకున్న సుప్రసిద్ధ సితార్ విద్వాంసులు పండిట్ రవిశంకర్ నా ప్రశ్నకు సమాధానంగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి పేరు సూచించారు. ఇది జరిగిన కొద్ది రోజులకు నేను మాతాజీ ఇంద్రాదేవిగారిని (విదేశాలలో ‘ఫస్ట్ లేడీ ఆఫ్ యోగ’గా పేరుగాంచిన రవ్యన్ యోగ గురువును) కలుసుకోవటం తటస్థించింది. అవిడ నాకు బాబావారిపై ఒక ఫిల్మ్ ను చూపించారు, బాబావారు గానం చేసిన భజనలు వినిపించారు. బాబావారి కంఠస్వరానికి నేనెంతగానో ముగ్ధుడనయ్యాను. మరికొన్ని వారాల తరువాత నా అప్తమిత్రుడు, హఠయోగ సాధకుడు అయిన ఇవాన్ మార్కోవ్ ఒక వ్రాతప్రతిని నా చేతికిచ్చి చదవమన్నాడు. అది బాబావారి దివ్య చరిత్రను తెలుపుతూ విదేశాలలో వ్రాయబడిన తొలి పుస్తకం. ‘నా గురువు ఎవరు?’ అన్న ప్రశ్న నాలో ప్రారంభమైన కొద్ది వారాలలోనే నేను బాబావారి పేరు వినడం, వారి ఫోటోను చూడడం, వారి

లఘుచిత్రాన్ని తిలకించడం, అంతేగాక వారి జీవిత చరిత్రనుకూడా చదవడం ... ఇవన్నీ నాకు చాలా అద్భుతంగానూ ఆశ్చర్యంగానూ అనిపించాయి. దాంతో బాబాను ప్రత్యక్షంగా దర్శించుకోవాలన్న కోరిక నాలో తీవ్రమైంది. 1968 నవంబరులో భగవాన్ జన్మదినోత్సవ సమయంలో వారి దివ్యసందేశము, భజనలు రికార్డు చేసుకోవడానికి అనుమతి పొంది నేను నా రికార్డింగ్ పరికరాలను తీసికొని భారతదేశానికి ప్రయాణమయ్యాను.

ప్రశాంతినిలయం ఆశ్రమానికి చేరుకున్న తరువాత భగవాన్ దర్శనంకోసం నిరీక్షిస్తూన్న భక్త సమూహం చివర నిలబడి నేనుకూడా వారి దర్శనంకోసం ఎదురు చూడసాగాను. కొద్దిసేపటికి బాబా మందిరపు వరండాలో దర్శనమిచ్చి నేనున్నవైపు చూస్తూ నా కెమెరాతోసహా నన్ను ముందుకి రమ్మని సంజ్ఞ చేశారు. అక్కడినుండి వారు ఆడిటోరియానికి పూలబాటపై నడచి వెళుతుంటే వారికి ఎదురుగా వెనక్కి నడుస్తూ నేను ఫిల్మ్ తీయడం ప్రారంభించాను. బాబా తమ దివ్యోపన్యాసం తరువాత దాదాపు నలభై అయిదు నిమిషాలు భజనలు పాడారు. ఆ సందర్భంలో బాబా నాకిచ్చిన సందేశం, “నీకు ఏది కావాలో అది ఇవ్వడానికి నేను సిద్ధమే! నాపై ఒక లఘుచిత్రం కావాలి నీకు. ఇస్తాను. నేను పాడిన భజనల రికార్డు కావాలి నీకు. ఇస్తాను. అయితే, నేను నీకు ఇవ్వదలుచుకున్న మోక్షపదాన్ని అందుకోవడానికి కూడా నీవు సిద్ధంగా ఉండాలి సుమా.”

బాబావారితో గడిపిన ఆ దివ్యక్షణాలు నా జీవితాన్ని ఒక క్రొత్త మలుపు త్రిప్పాయి. అప్పటికే ఒకసారి నాకు గుండెపోటు తెప్పించిన కార్పొరేట్ వ్యాపారపు ఒత్తిడులనుండి బయటపడి బాబావారి అభయ హస్తచ్ఛాయలో సేదదీరడానికి అవసరమైన విశ్వాసాన్ని, వివేక విచక్షణలను నాలో పెంపొందించాయి. నిజం చెప్పాలంటే, నాకు గుండెపోటు వచ్చిన కొద్ది రోజులకే నేను బాబావారి సన్నిధికి చేరుకున్నాను. అయితే, నేను ఆశ్రమానికి చేరుకునే సమయానికి నా ఆరోగ్యం చక్కగా ఉంది. కొద్దిరోజుల క్రిందటే నాకు గుండెపోటు వచ్చిన విషయాన్ని కూడా మరచిపోయాను. అప్పుడు స్వామి నాకు

ప్రసాదించిన ఇంటర్వ్యూలో విభూతి సృష్టించి, వారే స్వయంగా నా చొక్కా గుండీ విప్పి నా ఛాతిపై విభూతి రుద్ది, **“నీ గుండె ఏమీ దెబ్బతినలేదులే”** అన్నారు. ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుకంటే, నాకు గుండెపోటు వచ్చిన సంగతి వారికనలు చెప్పనేలేదు. **“మంచి వృద్ధయం. ఏమీ కంగారు పడవద్దు. నేనుండగా భయమెందుకు?”** అంటూ బాబా ఒక ఉంగరాన్ని సృజించి నా వ్రేలికి తొడుగుతూ, **“నేను ఎప్పుడూ నీవెంటనే ఉంటాను”** అన్నారు. ఆ ఉంగరం నాకు వారితో ఒక విడదీయరాని అనుబంధాన్ని ఏర్పర్చడమేగాక అత్యంత సహజంగా నా జీవిత గమనాన్నే మార్చివేసింది.

నిజానికి నేను స్వామి సన్నిధికి రాకపూర్వం నాకు స్వామి చేసే ‘మిరకిల్స్’ (మహిమలు) పట్ల సదభిప్రాయం లేదు. “నేను ఆయన మహిమలను తప్ప దేనినైనా అంగీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను” అని ఇంద్రాదేవితో చెప్పి ఉన్నాను. ‘మిరకిల్స్’ అనేవి కేవలం అహంకార పూరితమైన ప్రదర్శనలుగా భావించానే తప్ప దివ్యత్వానికి

స్వామి సన్నిధిలో రిచర్డ్ బాక్ దంపతులు

నిదర్శనాలుగా అవి అప్పుడు నాకనిపించలేదు. అయితే, బాబావారికి దగ్గరవుతూ వారి దివ్యలీలను, మహిమలను అనుభవించేకొలదీ అవి వారికి అత్యంత సహజమైనవనీ, వాటి వెనుక ఉన్న ఉద్దేశ్యం మహోత్సృష్టమైనదని నేను గ్రహించగలిగాను. అంతేకాదు. బాబావారు దివ్యత్వాన్ని చేరుకునే ప్రయత్నంలో ఉన్న సాధకుల వంటివారు కారనీ, వారు దివినుండి మనకోసం దిగివచ్చిన దివ్యపురుషులనీ, సకల సాధనల గమ్యమైన దైవమే అనీ తెలుసుకోగల్గాను.

ప్రజలను తమకు తాము సృష్టించుకున్న గందరగోళం నుండి తప్పించి కాంతితో నిండిన జ్ఞానమార్గంలోకి నడిపించడానికి భగవాన్ అవతరించారు. వారిని సమీపించి ప్రయోజనం పొందడానికి అందరికీ అవకాశం ఉంది. వారివైపు ఒక అడుగువేస్తే చాలు, పది అడుగులు

వారు మనవైపు వేసి మనకు కావలసిన సహాయం అందిస్తారు. వారు అవతరించినదే ఆర్తులను ఆదుకోవడానికి. ప్రాపంచిక విషయవలయంలో చిక్కుకున్న పాశ్చాత్యులు ప్రతి విషయాన్ని వైజ్ఞానిక దృష్టితో చూసి అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించడంచేత, ఏదో ఒక అద్భుతం అనుభవానికి వస్తే తప్ప వాళ్ళు ఆ దృక్పథం నుండి బయటపడలేరు. కనుకనే, బాబావారు వైజ్ఞానిక ప్రాకృతిక కాల నియమాలకు అతీతంగా మహిమలను చూపిస్తారు. దానినే మనం 'మిరకిల్' అంటున్నాము. కేవలం తార్కిక దృష్టి కలవారు ఈ మహిమల యధార్థతను ప్రశ్నిస్తూ ఉంటారు. అటువంటి ప్రశ్నలన్నింటికీ ఒకే ఒక సమాధానం - స్వామి భగవంతుడు. తార్కిక బుద్ధిని ఆశ్రయించినవారు ఏనాడూ ఆ భగవంతుణ్ణి పొందలేరు. దివ్యత్వం తర్కానికి అతీతమైనది. పరిపూర్ణ విశ్వాసము, ప్రేమ కలిగిన నిర్మల స్వభావులు మాత్రమే దైవాన్ని పొందగలుగుతారు. దైవాన్ని అర్థం చేసుకొనే వ్యర్థ ప్రయత్నాలకు వాళ్ళు పూనుకోరు. ప్రతి విషయాన్ని తార్కిక దృష్టితో చూసే 'మేధావులు' మాత్రం మొదట తమ అవగాహనకు అందితే తప్ప దైవాన్ని విశ్వసించలేరు. దైవాన్ని అర్థం చేసుకోవడం అసాధ్యమని గుర్తించాలి.

నా మనసుకు అత్యద్భుతంగా అనిపించిన లీలను ఇక్కడ మీకు చెప్పదలచుకున్నాను. ఒకసారి ఇండ్రాదేవి బాబావారితో తనవద్ద ఉన్న విభూతి అయిపోయిందని, ఎవరైనా అడిగితే ఇవ్వడానికి ఏమీ మిగల్గేదని చెప్పింది. బాబావారు 'సరే' అంటూ నేను చూస్తూ ఉండగానే తమ రెండు హస్తాలను గాలిలో వలయాకారంలో ఒకసారి త్రిప్పి, తరువాత ఏదో వస్తువుని అందుకోవడానికా అన్నట్లు పైకి ఎత్తి పట్టారు. ఆ మరుక్షణంలో నాలుగు అంగుళాల ఎత్తున్న ఒక భరిణ గాలిలో ప్రత్యక్షమై వారి చేతుల్లోకి వచ్చి పడింది. "ఇది హస్తలాఘవం కాదు. బాబా వేసుకున్న అంగీ చేతిలోపలి నుండి వచ్చింది కాదు. ఇది నిజంగా అద్భుతం" అనుకున్నాను నాలో నేను. అప్పుడు బాబా ఆ భరిణ మూత తీసి దానిలో ఉన్న విభూతిని పూర్తిగా ఒక కాగితంపై గుమ్మరించారు. ఆ వెంటనే మరోసారి భరిణ నిండుగా ప్రత్యక్షమైన విభూతిని మళ్ళీ

కాగితంపై పోశారు. అంటే, భరిణ పరిమాణానికి రెట్టింపు విభూతి వచ్చిందన్నమాట. ఆ కాగితంపై ఉన్న విభూతిలో సగం అక్కడున్నవారికి పంచిపెట్టి, మిగిలిన సగం తిరిగి భరిణలో పోసి ఇంద్రాదేవికి ఇస్తూ, “ఇది అక్షయ విభూతి. ఇది ఎప్పటికీ అయిపోదు” అన్నారు. ఇది జరిగి పది సంవత్సరాలైంది. ఇప్పటికీ ఆ భరిణలో విభూతి అక్షయంగా వస్తూనే ఉంది. ఆ విభూతిని ఇంద్రాదేవి వేలాదిమందికి పంచిపెట్టారు. ఈ సంఘటన నాకొక అద్భుతమైన లీలగా అనిపించింది. అంతకుముందు అసలు భగవంతుడనేవాడున్నాడా అనే ప్రశ్న నా మనస్సులో మెదలుతూ ఉండేది. మతగ్రంథాలను కూడా అధ్యయనం చేస్తూ వచ్చాను. కానీ, నాకు భగవదనుభవం కలుగలేదు. బాబావారితో ఆ దివ్యానుభవం పొందిన తరువాత ఆ ప్రశ్న నా మనస్సునుండి తొలగిపోయింది.

గడచిన పన్నెండు సంవత్సరాల కాలంలో బాబావారి కార్యక్రమాలను ఫిల్ములుగా తీసి, రికార్డింగు చేసి, తద్వారా వారి సందేశాన్ని సాటి భక్తులతో పంచుకోవడానికి వారు నాకెన్నో అవకాశాలిచ్చారు. వారి సందేశాన్ని సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో అంతటా వ్యాప్తి గావించాలనుకున్న నాకు తమ సందేశవ్యాప్తిలో ఈ పరికరాల పాత్ర కేవలం యాదృచ్ఛికమేనని తెలియజేయడానికే ఈ అవకాశాలు

ఇచ్చారనుకుంటున్నాను. భక్తోద్ధరణయే తమ అవతార లక్ష్యమని ప్రకటించిన బాబా సర్వజ్ఞులు, సర్వవ్యాపకులు, సర్వశక్తిమంతులు. అందుచేత తమ అవతార లక్ష్య సాధనలో వారికి మరొకరి సహాయం అవసరంలేదు. ఐతే, తమ అవతారోద్యమంలో పాలుపంచుకొనే భాగ్యాన్ని వారు మనకు ప్రసాదిస్తే, అది కేవలం మన ఆధ్యాత్మిక పురోగతి కొరకేనని మనం గ్రహించాలి.

ఈ ప్రపంచంలో ఎవరైనా ఏదైనా ఘనకార్యం సాధించినప్పుడు, ఆ విజయానికి కారకుడు, ప్రేరకుడు అయిన అంతర్యామిని విస్మరించి, ఆ వ్యక్తికే కర్తృత్వాన్ని ఆపాదించి అభినందించడం రివాజు. ఈ అలవాటులో గల పొరపాటు మనకు స్వామి సన్నిధిలో తెలిసి వస్తుంది. ఎందుకంటే, మనము కేవలం నిమిత్తమాత్రులం, వారి దివ్యహస్తాలలో ‘పరికరాలం’ మాత్రమేనని, మనం విజయవంతంగా పూర్తిచేసే ప్రతి కార్యము వెనుక గల ప్రేరణ, శక్తి, వాటి ఫలితాలూ అన్నీ స్వామి సంకల్పమే అన్న సత్యాన్ని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహిస్తాము.

("FULL FLAME - Infinite Scenarios"

గ్రంథంలోని వ్యాసానికి స్వేచ్ఛానువాదం)

తెలుగుసేత: డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

2017 నవంబరులో ప్రశాంతినిలయంలో జరుగనున్న ఉత్సవాలు

నవంబరు 11 సా॥ 6 గంటల నుండి నవంబరు 12 సా॥ 6 గంటలవరకు

.... ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

నవంబరు 18

.... శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

నవంబరు 19

.... మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 20, 21

.... అంతర్జాతీయ వేద సదస్సు

నవంబరు 22

.... శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 36 వ స్నాతకోత్సవం

నవంబరు 23

.... భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 92వ జన్మదినోత్సవం

గ్రామాలలో త్రాగునీటిని శుద్ధిచేసే ఆర్.ఓ. ప్లాంట్స్

అనంతపురం జిల్లాలో త్రాగునీటి సమస్యతో సతమతమయ్యే వందలాది గ్రామాలలో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు రక్షిత మంచినీటి పథకాలను చేపట్టిన సంగతి విదితమే. శ్రీ సత్యసాయి రక్షిత మంచినీటి పథకం తొలిదశలో 731 గ్రామాలకు, రెండవ దశలో రెండేళ్ళ క్రిందట 128 గ్రామాలకు పరిశుద్ధమైన నీటిసౌకర్యం లభించింది. ఇంతేగాక, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఇంతవరకు ఎనభైకి పైగా త్రాగునీటిని శుద్ధి చేసే ఆర్.ఓ. ప్లాంట్లను నెలకొల్పడం జరిగింది. ఇటీవల ఆగస్టు 17వ తేదీన అనంతపురం జిల్లా ఓడిచెరువు మండలంలోని కొక్కంటివారిపల్లిలో 250 గృహాలకు, మామిళ్ళకుంటపల్లిలో 280 గృహాలకు, నల్లమాడ మండలంలోని దొన్నికోటలో 560 గృహాలకు, గోడిపల్లితండాలో 600 గృహాలకు త్రాగునీటిని అందించడానికి ఏర్పాటు చేసిన అత్యంత అధునాతనమైన ఆర్. ఓ. ప్లాంట్లను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ మరియు శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు ప్రారంభించారు. మాజీ మంత్రి మరియు స్థానిక శాసనసభ్యులు శ్రీ పల్లె రఘునాథ రెడ్డి ఈ కార్యక్రమానికి హాజరయ్యారు. కలుషితమైన నీటివలన ఆరోగ్యపరమైన సమస్యలదుర్గొంటున్న ఈ నాలుగు గ్రామాల ప్రజలు భగవాన్ బాబావారు తమపై చూపిన అపారమైన కరుణకి భక్తిపురస్కరంగా కృతజ్ఞతాంజలి ఘటించారు.

విశాఖ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

విశాఖపట్టణం నుండి 1200 మందికి పైగా భక్తులు ఆగస్టు 13వ తేదీన 'పర్తియాత్ర'గా విచ్చేసి, రెండు రోజుల పాటు ఆశ్రమంలో నిత్యం నిర్వహింపబడే ఆధ్యాత్మిక సేవకార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. 13వ తేదీ సాయంత్రం పుట్టపర్తి పురవీధులలో ఘనంగా "శ్రీ సత్యసాయి శోభయాత్ర" నిర్వహించారు. ఆగస్టు 14వ తేదీన విశాఖ జిల్లా బాలవికాస్ బాలలు స్వామి సన్నిధిలో 'మీరా మాధురి' నాటికను సమర్పించారు. కృష్ణ భక్తి ఈ నాటిక ప్రధాన ఇతివృత్తం. మీరా భజన గీతాలకు అనుగుణంగా బాలలు చేసిన నృత్యాలు ఆకట్టుకున్నాయి.

చండీఘర్, హర్యానా భక్తుల పర్తియాత్ర

చండీఘర్ మరియు హర్యానా రాష్ట్రాల బాలవికాస్ బాలలు ఆగస్టు 7వ తేదీన 'ట్రాన్స్ఫర్మేషన్ ఆఫ్ వాల్మీకి' నాటికను సమర్పించారు. ఒక దారిదోపిడి దొంగ నారద మహర్షి ప్రబోధముచే ప్రభావితమై, రామనామాన్ని జపించగా, క్రమక్రమేణ అతనిలో పరివర్తన కలిగి, వాల్మీకి మహర్షియై శ్రీమద్రామాయణ మహాకావ్యాన్ని మానవాళికి అందించాడు. ఈ ప్రదర్శనకు ముందు సాయిసంస్థల రాష్ట్రీయ అధ్యక్షులు ప్రసంగిస్తూ, గతంలో బాలవికాస్లో శిక్షణ పొందిన బాలలు ప్రస్తుతం సాయి యువత సభ్యులై బాధ్యతాయుతంగా సేవలందిస్తున్నారన్నారు.

ఆగస్టు 8న సాయి యువత సభ్యులు స్వామి సన్నిధిలో 'సాయి- ది కంపాషనేట్ మదర్' నాటికను ప్రదర్శించారు. తల్లిదండ్రులను ఎంతో ప్రేమగా, శ్రద్ధతో సేవించే యువకునిపై భగవాన్ తమ దివ్యానుగ్రహాన్ని కురిపించడం నాటిక ఇతివృత్తం.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

ఆగస్టు 15 ఉదయం గం. 8.20 లకు సాయికుల్యంత హాలులో సాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. మధురాష్ట్రకమును, భక్తిగీతాలను - 'చల్లగాలిలో యమునాతటిపై', 'భావయామి గోపాల బాలం', 'జగదోద్ధారకా' - వినిపించారు. అనంతరం, శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ హైస్కూల్, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్

సెకెండరీ స్కూల్ విద్యార్థులు నర్తించారు. ఇంతలో సాయి విద్యార్థులు గోకులంనుండి అలంకరించిన గోవులను, లేగదూడలను, జింకలను, కుందేళ్ళను, నెమళ్ళను, పావురాళ్ళను, శునకాలను తీసుకువచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు, ఆశ్రమ అధికారులు గోవులకు మధురఫలాలను, లేగదూడలకు పాలను అందించారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు రాజకీయంగా, సాంఘికంగా, ధార్మికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా ప్రపంచానికి ఆదర్శాన్ని అందించిన అవతారపురుషుడు శ్రీకృష్ణుడు అన్నారు. కొందరు భావించినట్లుగా శ్రీకృష్ణుడు యుద్ధోన్మాది కాదు, శాంతికాముకుడు అన్నారు. ఈనాడు భక్తులు అవతార పురుషుని దైవంగా గుర్తించి ఆరాధిస్తున్నారని, అవతారపురుషునియందు ఉన్నటువంటి ఆదర్శవంతమైన మానవత్వాన్ని గుర్తించి వర్తించడంలేదు అన్నారు. శ్రీకృష్ణుడు ద్రౌపదియొక్క పాదరక్షలను మోసిన ఉదంతాన్ని వివరిస్తూ, భక్త రక్షణకై భగవంతుడు ఎట్టి కార్యానికైనా సిద్ధంగా ఉంటాడు అన్నారు.

భారత స్వాతంత్ర్య దినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ఆగస్టు 15వ తేదీన సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి మీర్పురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు దేశభక్తి గీతాలను పాడారు. శ్రీకృష్ణుని స్తుతించారు. నాటి విభావరిలో 'జయతి జయతి భారత మాతా', 'దేశ్ హమారె, యె దేశ్ హమారె', 'చందన చర్చిత' పాటలు భక్తులను అలరించాయి.

జాతీయ వైద్య సమ్మేళనం

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ప్రశాంతినిలయంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యసన్నిధిలో జాతీయ వైద్య సమ్మేళనాన్ని 2017 ఆగస్టు 19, 20 తేదీల్లో ఘనంగా నిర్వహించింది. 1200 మంది వైద్యులు, 300 మంది పారామెడికల్ సేవలను అందించేవారు మొత్తం 1500 మంది ఈ సమ్మేళనంలో పాల్గొన్నారు. వైద్యాన్ని పరిపూర్ణంగా రోగులకు అందుబాటులోకి తేవడం (Reaching Holistic Healthcare at Doorstep) ఈ సమ్మేళనంయొక్క ఇతివృత్తం. ముఖ్య అతిథులు కర్ణాటక

ఆర్.ఓ. ప్లాంట్ ప్రారంభోత్సవ దృశ్యం

ఆరోగ్యశాఖ మంత్రివర్యులు శ్రీ కె.ఆర్. రమేష్ కుమార్, ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆరోగ్య శాఖ మంత్రివర్యులు డా॥ కామినేని శ్రీనివాస్, గౌరవ అతిథి డా॥ బి. సోమరాజు, డైరెక్టర్, కేర్ హాస్పిటల్స్, ప్రారంభోత్సవంలో పాల్గొన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (ప్రశాంతి గ్రామ్) డైరెక్టర్, డా॥ ఎస్. గురుమూర్తి తమ స్వాగతోపన్యాసంలో ఆరోగ్యసేవలను సంపూర్ణంగా రోగులకు అందుబాటులోకి తేవడం శ్రీ సత్యసాయి వైద్యవిధాన లక్ష్యమన్నారు. ప్రపంచ వైద్యరంగంలో శ్రీ సత్యసాయి వైద్యవిధానం దివ్యప్రేమకు, కరుణకు ప్రతీకగా నిలిచిందన్నారు. ఇరవై ఆరోళ్ళ క్రిందట పుట్టపర్తిలో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి ప్రారంభించిన సందర్భంలో, ఉచితంగా ఉన్నతవైద్యం అందించడం అత్యంత వ్యయంతో కూడిన విషయమని, ఆ లక్ష్యాన్ని ఎంతోకాలం కొనసాగించలేరేమో అని కొందరు వైద్యనిపుణులు సందేహించారు. అయితే ప్రేమతో, త్యాగభావంతో, దీక్షతో ఏదైనా సాధించవచ్చని, ఫలితాలు శాశ్వతత్వాన్ని సంతరించుకుంటాయని శ్రీ సత్యసాయి వైద్యవిధానం నిరూపించిందన్నారు. వీరి ఉపన్యాసానంతరం సమ్మేళనం యొక్క ప్రధాన చర్చనీయాంశముపై ఒక లఘుచిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు. 'శ్రీ సత్యసాయి ఆరోగ్య ప్రేమాంజలి' త్రైమాసిక పత్రిక తొలి సంచికను ఆవిష్కరించారు.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి వేడుకలు

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య వైద్యసమ్మేళనం యొక్క లక్ష్యాలను వివరించారు.

అవి: (1) వైద్యసేవలను మరింతగా రోగులకు అందుబాటులోకి తేవడానికి నిపుణుల సలహాలతో ఒక ప్రణాళికను రూపొందించడం. (2) ఆరోగ్యసూత్రాలను పాటించడం ద్వారా రుగ్మతల బారినపడకుండా ఉండటం పట్ల ప్రజలకు అవగాహన కలిగించడం. (3) వివిధ ప్రాంతాలలోని వైద్యరంగ నిపుణులకు సాయి వైద్యవిధాన విశిష్టతను తెలియజేసి, వారి భాగస్వామ్యంతో సాయి వైద్యవిధానాన్ని విస్తృతపరచడం.

‘పద్మశ్రీ’ అవార్డు గ్రహీత, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు డా॥ వి. మోహన్ ప్రసంగిస్తూ, అనేక సంవత్సరాలుగా విశిష్ట స్థాయిలో సేవలను అందిస్తున్న వైద్యులను ఈ సమ్మేళనంలో ‘శ్రీ సత్యసాయి ధన్వంతరి సేవా అవార్డు’తో సత్కరిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. భక్తుల కరతాళధ్వనుల నడుమ పలువురు వైద్యులు అవార్డులను అందుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రిలో దాదాపు ఐదు దశాబ్దాలుగా సేవలందిస్తున్న డా॥ సుసందాబాయి, డా॥ వసుంధరాదేవి మరియు డా॥ ఇంద్రప్రభ అవార్డులను అందుకొని తమ నిర్ణీత స్థానాలలో ఆసీనులు కాగా మంత్రులు గౌ॥ రమేష్ కుమార్, గౌ॥ కామినేని శ్రీనివాస్లు స్వయంగా వారివద్దకు వెళ్ళి అభినందిస్తూ వినమ్రంగా శిరసు వంచి నమస్కరించడం ‘వైద్యో నారాయణో హరిః’ అన్న సూక్తికి అద్దం పట్టింది.

గౌరవ అతిథి డా॥ బి. సోమరాజు మాట్లాడుతూ సాయి వైద్యాలయాలకు, వ్యాపారదృష్టితో ప్రారంభించిన వైద్యశాలలకు ఎంతో వ్యత్యాసమున్నదన్నారు. శారీరక స్థాయిలో రుగ్మతను పరిశీలించడముతోపాటు, మానసిక, సామాజిక, ఆధ్యాత్మిక కోణాలనుకూడా పరిశీలించి, చికిత్సను అందించాలని సూచించారు.

కర్ణాటక మంత్రి శ్రీ రమేష్ కుమార్ వైద్యరంగంలో ప్రతి ఒక్కరూ నైతిక విలువలను పాటించేటట్లుగా వారికి మార్గదర్శకత్వం వహించమని భగవాన్ బాబావారిని ప్రార్థించారు. మేమందరమూ భగవాన్ బాబావారి ఆజ్ఞను పాటించే సైనికులమన్నారు. కర్ణాటక ప్రభుత్వం ప్రారంభించిన వైద్యసేవలను ప్రస్తావించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ మంత్రి డా॥ కామినేని శ్రీనివాస్ శ్రీ సత్యసాయి వైద్య పథకాలకు ప్రభుత్వం తప్పక సహకరిస్తుందన్నారు. తదుపరి ప్రసారమయిన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబా నిస్వార్థంగా పేదలకు సేవచేయాలని ఉద్బోధించారు.

ఆగస్టు 20వ తేదీన డా॥ విజయ్ కుమార్ సంకలనం చేసిన ‘అవతార్స్ ప్రిస్క్రిప్షన్స్’ పుస్తకావిష్కరణతో వైద్య సమ్మేళనం ప్రారంభమయింది. డా॥ విజయ్ కుమార్ అన్నా క్యాన్సర్ హాస్పిటల్, కాంచీపురంలో ఎనస్తీషియా విభాగానికి అధిపతిగా పనిచేశారు. ప్రస్తుతం వీరు తమిళనాడు శ్రీ సత్యసాయి ట్రస్ట్ సభ్యులు.

తదుపరి, శ్రీ నిమీష్ పాండ్య మాట్లాడుతూ జాతీయస్థాయిలో వైద్యనిపుణులతో ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేసి, వైద్యప్రయోజనాలు అందరికీ అందుబాటులోకి తేవడానికి కృషి చేస్తామన్నారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యవాణిని అంతరంగంలో వింటే అహంకారం అదృశ్య మవుతుంది. ఇక, స్వామి మన అంతరంగమునుండే సూచనలిస్తూ ముందుకు నడిపిస్తారు అన్నారు.

ఆ రోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు వైద్యులు రోగానికి శారీరకస్థాయిలో మాత్రమే చికిత్స చేస్తున్నారకాని, రోగి మానసిక స్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకోవడము లేదు అన్నారు. ఏ కార్యమునైనా పరిశుద్ధమైన భావముతో చేపట్టినపుడు తప్పక అత్యుత్తమ ఫలితాలు వస్తాయన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి వైద్యాలయాలలో

సాయి విద్యార్థులు రూపొందించిన సృజనాత్మకమైన వాహనాలపై సాయిశ్వురుని సన్నిధికి విచ్చేసిన గణనాథుడు

అనేక రోగాలకు చక్కని చికిత్స లభించడానికి యిదే కారణమన్నారు.

పూర్తి జగన్నాథ్ నుండి పర్తి సాయినాథ్ : రథయాత్ర

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, ఒడిషా అధ్యక్షులలో భక్తులు “ప్రేమ ప్లావన యాత్ర” పేరిట ‘జగన్నాథ ధామం పూర్తి నుండి సాయినాథ ధామం పర్తి’కి రథయాత్రను చేపట్టి మూడు రాష్ట్రాలగుండా ప్రయాణించి, ఆగస్టు 25న గణేశ చతుర్థి పర్వదినాన పుట్టపర్తి పుణ్యక్షేత్రాన్ని చేరుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఆర్. జె. రత్నాకర్ గోకులం వద్ద స్వామి రథానికి ఎదురేగి యాత్రికులను సాదరంగా ఆహ్వానించారు. అక్కడినుండి శ్రీ రత్నాకర్, ఒడిషా శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ పి. జగన్నాథ్ ప్రసాద్ రావు పాతమందిరం వరకు రథంవెంట నడిచి వెళ్ళారు. యాత్రికులు భజన చేస్తూ, నర్తిస్తూ ముందుకు సాగగా రథయాత్ర ఘనంగా జరిగింది.

సాయి సంస్థ దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమిష్ పాండ్య ఈ రథయాత్రను 2017 ఆగస్టు 14న ప్రారంభించారు. 1400 కి.మీ ప్రయాణంలో ఆయా ప్రాంతాలలోని సాయి కేంద్రాల సభ్యులు యాత్రికులకు వసతి సౌకర్యాన్ని ఏర్పాటుచేశారు. యాత్రికులు సాయిసంస్థల సేవా కార్యక్రమాలపై లఘుచిత్రాలను ప్రదర్శించారు, నగర సంకీర్తన చేశారు, సమాజసేవలో పాల్గొన్నారు. సాయి సందేశాన్ని చాటడం, సమాజసేవలో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు చేస్తున్న కృషిని ప్రజలకు తెలియజేయడం ఈ రథయాత్ర లక్ష్యం.

గణేశ్ చతుర్థి వేడుకలు

2017 ఆగస్టు 25వ తేదీ ఉదయం సాయి విద్యార్థులు గణేశ అష్టకము, పంచరత్న స్తోత్రములను గానం చేశారు. నేపథ్యంలో గణేశ భక్తిగీతాలు వినిపిస్తూండగా నర్తించారు. ఆ తరువాత ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ వినాయక ఆరాధన విశిష్టతను వివరించారు. విద్యార్థులు అనవసరమైన విషయాలతో తలను నింపుకోకుండా తమ హృదయాన్ని ప్రేమమయం గావించుకోవాలని ఉద్బోధించారు.

ఆగస్టు 26వ తేదీన ఒడిషా భక్తులు స్వామి సన్నిధిలో సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమముద్వారా వైభవోపేతమైన ఒడిషా చరిత్రను అవిష్కరించారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యమార్గదర్శకత్వంలో సాయి యువత సభ్యుల కృషితో ఆ రాష్ట్రం సమగ్రాభివృద్ధి సాధిస్తుందని తెలియజేశారు. భక్తిగీతాలతో, నృత్యాలతో, నాటికతో కార్యక్రమం ఆసక్తికరంగా కొనసాగింది.

ఆగస్టు 27 సాయంవేళలో ప్రశాంతి నిలయమందలి సాయి విద్యాలయాల విద్యార్థులు, వైద్యాలయాల ఉద్యోగులు, ఆశ్రమములో వివిధ విభాగాల్లో పనిచేసేవారు వివిధ ఇతివృత్తములను ప్రతిబింబిస్తున్న వాహనాలలో అలంకరించిన గణేశ్ ప్రతిమలను వేదపఠనంతో, భక్తిగీతాలతో స్వామి సన్నిధికి తీసుకువచ్చి, ఆశీస్సులు అందుకొని నిమజ్జనానికి గొనిపోయారు.

- దివి చతుర్వేది

అంతర్జాతీయ వేద సదస్సు

“యుగయుగాలనుండి తరతరాలనుండి కోటానుకోట్ల కంఠాలతో కీర్తించబడినది, భారతీయ సంస్కృతి. అందులోని వేదప్రమాణము - కాల ప్రభావముచేత, మానవుని మనఃప్రభావంచేత దినదినము తరిగి పోవుచున్నది. ఈనాడు వేద, వేదాంత, శాస్త్రార్థములను చక్కగా సామాన్య ప్రజలకు అర్థమగునట్లు బోధించు వ్యక్తులు కరవైపోయినారు. ఈనాడు వేదములను సముద్ధరింపలేకపోయిన యెడల భవిష్యత్తులో భారతదేశ స్థితిగతులు ఏవిధంగా మారునో కదా! వేద ప్రమాణములు నశించిన, భారతీయ కీర్తియే నశించిపోవును. భారతీయ ప్రాణము, ప్రమాణము, వేదములపైనే ఆధారపడియున్నవి. కనుక, వేదములను పునరుద్ధరించు నిమిత్తము సత్యసాయి సంస్థలు అనేకవిధములైన ప్రయత్నములకు సంసిద్ధమైయున్నవి” అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు.

భగవాన్ ఆదేశాన్ని అనుసరించి, భారతదేశ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, వేద విజ్ఞానవ్యాప్తికి అవినీత కృషి చేస్తోంది. భారతదేశం నలువైపులా అధికసంఖ్యలో పెద్దలేకాక, బాలురు, యువత, స్త్రీలు కూడా వేదం నేర్చుకోవడంపై ఆసక్తి చూపుతున్నారు. వేదాధ్యయనం ఉద్యమరూపం దాలుస్తున్న ఈ తరుణంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ 2017 నవంబరు 20, 21 తేదీలలో ప్రశాంతినిలయంలో రెండు రోజుల అంతర్జాతీయ వేద సదస్సును నిర్వహించనుంది. ఈ మహోత్సవానికి నాందిగా ఐకమత్యాన్ని, ప్రపంచశాంతిని కాంక్షిస్తూ అంతర్జాతీయ సర్వమత ప్రార్థనా సమావేశం, సామూహిక వేదపఠన కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి. ప్రేమనందేశాన్ని చాటిచెప్పే ‘వసుధైవ కుటుంబకమ్’ అన్న ఏకత్వ భావన ఈ సదస్సుకు అంతస్సూత్రంగా ఉంటుంది. ప్రపంచంలోని ఐదు ప్రధాన మతాల పెద్దలు, ప్రతినిధులు, విద్వాంసులు, మేధావులు మరియు విశిష్ట అతిథులతోపాటు అధికసంఖ్యలో ప్రపంచం నలుమూలలనుంచి వచ్చే భక్తులు, వేదపారాయణం చేసేవారు ఈ సదస్సులో పాల్గొంటారు.

ఇందులో భాగంగా భారతదేశం నుండి, పలు ప్రపంచ దేశాలనుండి వచ్చిన బాలవికాస్ బాలులు, సాయి యువతతోపాటు, స్త్రీలు, పురుషులచేత సామూహిక వేదపఠనం (శ్రీరుద్రం, మంత్రపుష్పం) ఉంటుంది. ఈరకమైన కార్యక్రమం జరగడం ఇదే తొలిసారి.

మనమంతా ఒకే కుటుంబం, ఒకే భగవంతుని పిల్లలమని ముక్తకంఠంతో ఎలుగెత్తి చాటుదాం. భూగోళ పరిరక్షణే ఏకైక ధ్యేయంగా, కర్తవ్యంగా అందరం కలసి మెలసి ముందుకు సాగుదాం.

శాస్త్రీయ దృక్పథంతో వేద విజ్ఞానాన్ని అవగాహన చేసుకునేందుకు వేదాలపై జరుగనున్న ఈ అంతర్జాతీయ సదస్సులో వేదాలగురించి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి సందేశ సారాంశాన్ని వివరించడం జరుగుతుంది. వేదాలపై విస్తృత పరిశోధనలు జరిపిన, లబ్ధప్రతిష్ఠలైన పండితులు ఇందులో పాల్గొంటారు. జీవితం సార్థకం చేసుకునేలా శ్రీరుద్రం నేర్చుకొని పారాయణం చేసేందుకు భగవాన్ బాబావారు అనుగ్రహించిన మహత్తరమైన ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు.

- శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ (భారతదేశం)

Date of Publication 23rd Sept 2017

“పూరీ జగన్నాథ్ నుండి వర్తి సాయిసాథి”
రథయాత్ర

విశాఖపట్టణం బాలలు ప్రదర్శించిన
‘మీరా మాధురి’ నాటికలో ఒక దృశ్యం

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు
www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా
ప్రస్తు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division,
Prasanthi Nilayam - 515134, Ananthapuram district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai
Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : V. Srinivasulu

భక్తి - ముక్తి

భక్తి అంటే భగవన్నామాన్ని జపించడం, స్తోత్రాలను పఠించడం అనుకుంటారు. వీనిద్వారా భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని పొందవచ్చునని భావిస్తుంటారు. మీరు చేసే పనులు, మీ ఆలోచనలకు, మాటలకు అనుగుణంగా ఉండాలి. అంటే త్రికరణశుద్ధి ముఖ్యం గాని, భగవంతుని నామాన్ని ఎంతకాలం జపించారు? భగవంతుని విగ్రహం ఎదుట ఎన్నిసార్లు సాష్టాంగపడ్డారు అనేది లెక్కలోనికి రాదు. మానవసేవయే ఉత్తమమైన మాధవ సేవ అని వ్యాసమహర్షి ప్రకటించారు. ఎల్లప్పుడూ సహాయమే చేయి, ఎవ్వరికీ హాని తలపెట్టకు. అదే భగవంతునిపట్ల నిజమైన భక్తి అనిపించుకొంటుంది. నిజానికి ఎదుటి వ్యక్తికూడా నీవేనని గ్రహించాలి. ఈ సత్యమును గుర్తించినప్పుడే ముక్తి. మీ సంతోషమును, మీ సంపదను, మీ విజ్ఞానమును మీకంటే తక్కువ స్థితిలో ఉన్నవారితో కలసి పంచుకోవాలి. ఈవిధంగా చేసినప్పుడు మీకు దైవకృప తప్పక లభించగలదనడంలో ఎట్టి సందేహమూ లేదు.

- బాబా